

AANKLACHT TEGEN DE OVERHEID

Over het schenden van mensenrechten in Nederland

Johan Oldenkamp

Tevens een pleidooi voor het uitbannen van
vijanddenken

en het van binnenuit zuiveren van onze samenleving via
bezielend leiderschap

Aanklacht tegen de overheid

Over het schenden van mensenrechten in Nederland

Eerste druk, 13 maart 2009

Indien u wenst te reageren op dit boek, dan kunt u dat doen via:

johan@pateo.nl

www.pateo.nl

Uitgeverij: Pateo
Drukkerij: Van Liere Media
ISBN: 978-90-813871-3-2
NUR: 740

INHOUDSOPGAVE

1. Inleiding

De mensenrechten worden in Nederland massaal en systematisch geschonden. Al bijna anderhalve eeuw draagt de Nederlandse overheid hier de volledige verantwoordelijkheid voor, zonder overigens ook maar iets te doen aan het in ere herstellen van deze fundamentele rechten van de mens.

Om de volle omvang van de structurele mensenrechtenschendingen in Nederland te kunnen tonen, zal dit inleidende hoofdstuk eerst enkele hoofdzaken uitleggen. De schendingen van de fundamentele rechten van alle Nederlanders hebben betrekking op onze gezondheid, om preciezer te zijn op onze volksgezondheidszorg. Ten aanzien van deze zorg zal hieronder worden beschreven hoe het precies staat met de volledigheid, onafhankelijkheid en keuzevrijheid aangaande onze volksgezondheidszorg.

Om de resultaten van dit objectieve onderzoek naar de volksgezondheidszorg in Nederland te kunnen geven, is het eerst nodig helder te maken wat gezondheid precies is. Gezondheid is namelijk veel breder dan de afwezigheid van ziekte. Iemands gezondheid kunnen we beschouwen als een punt op een lijn tussen enerzijds doodziek en anderzijds kerngezond. Laten we daarom maar met de eerste hoofdvraag beginnen: wat is eigenlijk gezondheid?

1.1 Wat is gezondheid?

De reguliere 'geneeskunde' komt niet verder dan het negatief definiëren van gezondheid als de afwezigheid van ziekte. Dit komt omdat deze 'geneeskunde' zich eigenlijk alleen steeds verder heeft toegelegd op het onderdrukken van ziektesymptomen, zoals zodadelijk uitgebreid zal worden beschreven. Ziekte is volgens de zienswijze van de reguliere volksgezondheidszorg een vijand die uit alle macht moet worden bestreden.

Om gezondheid positief te kunnen definiëren gaan we daarom te rade bij de Salveologie. Salveo is Latijn voor 'in goede gezondheid verkeren'. Salveologie is de wetenschap van leven in goede gezondheid. Salveologie stelt dat ziekte dient als een signaal, bedoeld om ons iets duidelijk te maken.

Salveologie toont aan dat de mate van onze gezondheid wordt bepaald door lichaam, denken en gevoel. Dit zijn als ware drie autonome deelsystemen. Wanneer iemand kerngezond is, dan zijn deze drie deelsystemen zowel afzonderlijk volledig in balans, als ook gezamenlijk.

De drie autonome deelsystemen zijn feitelijk de drie pijlers onder onze gezondheid. Wanneer één van deze pijlers het begeeft, dan valt daarmee ook het geheel omver. De voortdurende wisselwerking tussen deze drie pijlers vindt gelijktijdig, op meerdere niveaus plaats.

Laten we deze drie pijlers eens nader onderzoeken. Allereerst is er de pijler van de elementen waaruit ons fysieke lichaam is opgebouwd. Deze elementen betreffen ons kernweefsel. Deze *elementaire* kernpijler heeft betrekking op de werking van de elementen van ons fysieke lichaam. Een centrale rol daarin is weggelegd voor het spijsverteringsvuur. Het spijsverteringsvuur zorgt voor het goed functioneren van het totale maagdarmkanaal en alles wat daarmee verbonden is. Wanneer dit spijsverteringsvuur van slag is, dan hopen zich steeds meer gifstoffen op in het lichaam. Dit dichtslibben met gifstoffen wordt ook wel auto-intoxicatie genoemd. Ook houdings- en bewegingsleer zijn onderwerpen die betrekking hebben op deze elementaire kernpijler. De elementaire kernpijler betreft alles aangaande de fysieke elementen die van invloed zijn op de gezondheid.

Een tweede pijler heeft betrekking op de subtiele levensenergieën. We weten inmiddels dat alles energie is. Wanneer we maar diep genoeg inzoomen dan houden we alleen nog maar trillingsenergie over. Deze trillingen spelen een cruciale rol voor onze gezondheid. Via onze gedachten zijn we in staat deze levensenergieën te beïnvloeden.

De *energetische* kernpijler heeft derhalve betrekking op de werking van de subtiele levensenergieën in ons. Onderwerpen waar de reguliere 'geneeskunde' met een boog omheen loopt, zoals onze chakra's en ons aura, nemen een in de energetische kernpijler een centrale plaats in.

Een derde pijler fungeert als een verbinding tussen de voortdurende opbouw (en de even noodzakelijke afbraak) van kernweefsel in de elementaire kernpijler en aansturing daarvan door de subtiele levensenergieën in de energetische kernpijler. Deze middelste verbindingspijler is de *emotionele* kernpijler, met daarin centraal de werking van onze hormonen en enzymen. Emotionele blokkades werken via de hormonen en enzymen onder andere door in de speekselklieren en de slijm- en botvliezen.

Opvallend is overigens dat de reguliere 'geneeskunde' het *placebo*-effect wel signaleert, maar in het geheel niet verklaart. De Salveologie maakt duidelijk waarom dit effect precies laat zien dat iemands verwachtingen via gedachten (de energetische kernpijler) en gevoelens (de emotionele kernpijler) van invloed zijn op het fysieke lichaam (de elementaire kernpijler). Het placebo-effect had de weg kunnen wijzen naar zuivere geneeskunde. We zullen straks zien waarom deze deur onmiddellijk dicht moest, om daarna zo goed als mogelijk te worden gebarricadeerd.

Het boek *Inleiding in de Salveologie* toont de basisprincipes van zuivere gezondheidskunde. Dit boek is niet alleen geschreven voor professionals, maar voor iedereen die gezondheid serieus neemt. Kijk voor meer informatie op bladzijde 80 van dit boek.

We kunnen nu de vraag beantwoorden wat gezondheid is. Iemand is gezond wanneer de drie kernpijlers zowel afzonderlijk als gezamenlijk in balans zijn. Iemand is dus kerngezond wanneer deze vier balansen allemaal optimaal zijn. Zo iemand blaakt dan van gezondheid. Evenzo is de mate van (on-) gezondheid een afgeleide van de mate waarin er sprake is van (on-) balans in de afzonderlijke- en gezamenlijke kernpijlers.

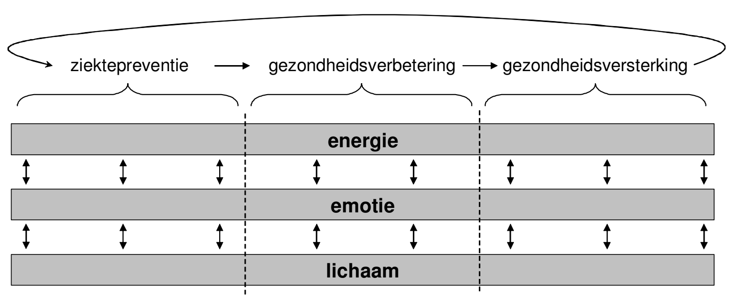
Ter illustratie hiervan kunnen we een voorbeeld nemen van een negatieve gezondheidsspiraal. Aanhoudend negatieve gedachten (energie) maken het lichaam ziek. Een ziek lichaam maakt dat we ons slecht voelen. Een slecht gevoel brengt negatieve gedachten teweeg, waarmee we een gehele neergaande cyclus hebben doorlopen.

We beschikken dus nu over een positieve definitie voor gezondheid. Laten we nu eens onze volksgezondheidszorg op een onpartijdig wijze onderzoeken. Dit doen we aan de hand van drie vragen, die hieronder per paragraaf worden besproken:

1. Hoe volledig is onze volksgezondheidszorg?
2. Hoe onafhankelijk is onze volksgezondheidszorg?
3. Hoeveel keuzevrijheid kent onze volksgezondheidszorg?

1.2 Hoe volledig is onze volksgezondheidszorg?

Om de vraag naar de mate van volledigheid van onze volksgezondheidszorg te kunnen beantwoorden hebben we een raamwerk nodig van menselijke gezondheid. Menselijke gezondheid is het resultaat van een dynamisch samenspel tussen de drie kernpijlers: de energetische-, emotionele- en de elementaire kernpijlers. Laten we deze drie kernpijlers gemakshalve typeren met de respectievelijke aanduidingen van energie, emotie en lichaam. Dit zijn de drie rijen uit het raamwerk van Integrale Gezondheidsbevordering, zoals wordt getoond in onderstaand figuur.

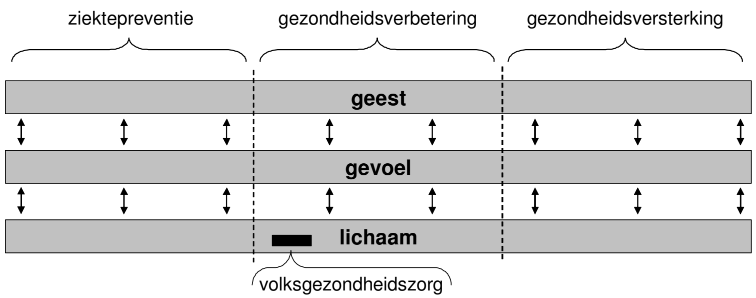

Voorkomen is beter dan genezen. Dat weten we allemaal. De bevordering van integrale gezondheid begint dan ook bij ziektepreventie: hoe kunnen we onze drie kernpijlers gezamenlijk en afzonderlijk in balans houden? Gezondheidsverbetering - de tweede fase - begint zodra er sprake is van het ontstaan van ziekte. Deze fase eindigt nadat de oorzaken van het ontstaan van ziekte zijn weggenomen. En in de derde en laatste fase ligt het accent op het versterken van gezonde leefpatronen, waarmee kans op de terugkeer van de zojuist verholpen ziekte wordt geminimaliseerd. Ziektepreventie, gezondheidsverbetering en gezondheidsversterking zijn de drie kolommen uit het bovenstaande raamwerk van Integrale Gezondheidsbevordering.

Wanneer we de huidige volksgezondheidszorg in Nederland leggen op bovenstaand figuur, dan komen we tot een verontrustende constatering. Dat, wat in onze wetgeving reguliere zorg wordt genoemd, al sinds 1865, betreft bij nadere bestudering eigenlijk alleen maar lichamelijke ziektezorg. En zelfs dat is nog te breed. In de wet is namelijk vastgelegd dat artsen alleen de ziekteverschijnselen mogen bestrijden. Het is artsen wettelijk niet toegestaan om verder te gaan dan dat. Oorzaken opsporen en wegnemen behoort nadrukkelijk niet tot het takenpakket van onze huidige volksgezondheidszorg.

En voor alle duidelijkheid, onze wetgeving kent alleen ziekte. Het woord gezondheid staat nergens. In plaats van het waarborgen van integrale gezondheid kennen we in Nederland dus eigenlijk alleen maar het onderdrukken van lichamelijke ziektesymptomen.

Wat ook opvalt, wanneer we via het raamwerk van Integrale Gezondheidsbevordering naar de huidige volksgezondheidszorg kijken, is het vrijwel geheel ontbreken van de linker en de rechter kolom. De huidige volksgezondheidszorg kent weliswaar nazorg, maar dat gaat uitsluitend over het verlenen van ondersteuning, niet over het versterken van gezonde leefpatronen. Kortom, de huidige volksgezondheidszorg komt pas in actie bij het hinderlijk worden van ziekteverschijnselen en stopt weer zodra deze symptomen zo goed als mogelijk zijn onderdrukt.

Bovenstaand figuur laat zien dat onze huidige volksgezondheidszorg, figuurlijk gesproken, niet meer is dan een klein, zwart balkje in het gehele aandachtsveld van integrale gezondheidsbevordering. De Nederlandse volksgezondheidszorg begint pas bij het aan de oppervlakte komen van ziekteverschijnselen. In sommige gevallen is dit lang nadat de ziekte ontstond. En onze volksgezondheidszorg eindigt onmiddellijk bij het, indien mogelijk, onderdrukken van de ziekteverschijnselen. Lang niet alle ziekteverschijnselen kunnen door de reguliere volks*ziekte*zorg geheel worden onderdrukt. 'Leer er maar mee leven.' 'U bent uitbehandeld.' Dagelijks krijgen ernstig zieke mensen deze vreselijke uitspraken in dergelijke gevallen te horen.

Conclusie 1: Onze volksgezondheidszorg beperkt zich tot onderdrukken van lichamelijke ziekteverschijnselen. Oorzaken voor het ontstaan van ziekte worden niet weggenomen. Er wordt feitelijk niets gedaan op het vlak van integrale gezondheidsbevordering. Er is geen aandacht voor de levensenergieën, de emoties en de wisselwerkingen met het lichaam. We hebben in Nederland uitsluitend een reguliere zorg voor lichamelijke ziektesymptoombestrijding. Dit is al sinds 1865 ongewijzigd in de Nederlandse wet vastgelegd. We hebben, om dit te typeren, dus slechts een volks*ziekte*zorg.

1.3 Hoe onafhankelijk is onze volksziektezorg?

De tweede onderzoeksvraag betreft de mate van onafhankelijkheid van onze volksgezondheidszorg. De aanduiding 'medisch' is afgeleid

van medicijnen. Medicijnen nemen een centrale plaats in bij de wetenschap, de opleidingen en de praktijk van de reguliere volksgezondheidszorg. Studenten zeggen dan ook dat ze medicijnen studeren, al proberen de faculteiten dit te verbloemen door het aan te duiden als geneeskunde. Maar bij genezen wordt de (energetische- en emotionele) oorzaak weggenomen, en dat leren de studenten nu juist niet.

En wat er binnen de volksgezondheidszorg onder medicijnen wordt verstaan zijn bovendien uitsluitend samenstellingen van lichaamsvreemde stoffen, kunstmatig gefabriceerd door de farmaceutische industrie. Daarnaast bestaan er ook medicijnen die louter bestaan uit lichaamseigen stoffen, maar onze volksgezondheidszorg kent deze natuurlijke medicijnen vreemd genoeg niet. En laten we die niet-natuurlijke medicijnen nu ook geen *genees*middelen meer noemen. Deze farmaceutische middelen genezen namelijk helemaal niets, want ze nemen nooit de oorzaken weg. Ze onderdrukken hooguit tijdelijk sommige hinderlijke symptomen van ziekte.

De producenten van deze lichaamsvreemde medicijnen - de farmaceutische industrie - verdienen jaarlijks miljarden aan onze gezondheid, of liever het gebrek er aan. Ze stoppen een deel van deze woekerwinsten in het belonen (lees: omkopen) van alles en iedereen die ervoor zorgt dat hun pillen worden gekocht. Wist u dat onze ziektezorgverzekeraars (laten we de zaken nu gewoon maar bij hun echte naam noemen) aandelen bezitten van farmaceutische bedrijven en dat de pillen die deze bedrijven maken uiteraard wel worden vergoed door onze ziektezorgverzekeraars? En weet u eigenlijk wel wie gaat over de goedkeuring van de reguliere medicijnen?

Het is buitengewoon onwenselijk dat de farmaceutische industrie alle touwtjes in ons land direct of indirect in handen heeft. Wie waakt er dan eigenlijk nog over onze gezondheid? En wie over onze portemonnee? De burgers van Nederland willen een doeltreffende bevordering van hun gezondheid voor zo weinig mogelijk geld. De farmaceutische industrie wil daarentegen zo veel mogelijk winst maken. Onnodig dure pillen zijn noodzakelijk voor de winstgevendheid van deze bedrijfstak. En hoe meer mensen deze pillen nodig hebben,

en ook hoe langer, des te beter dit is voor de omzet van de farmaceutische industrie.

Onze landelijke overheid heeft volop meegewerkt aan de farmaceutische overheersing van de volksziektezorg. In plaats van onze belangen te dienen, namelijk onze behoefte aan betaalbare gezondheid en een zuivere bevordering daarvan, heeft onze landelijke overheid juist alles gedaan in het belang van de pillendraaiers.

Conclusie 2: De Nederlandse volksgezondheidszorg wordt volledig gedomineerd door de farmaceutische industrie. Zowel de landelijke overheid als de ziektezorgverzekeraars dienen de belangen van farmaceutische bedrijven en nadrukkelijk niet die van de burgerbevolking.

1.4 Hoeveel keuzevrijheid kent onze zorg?

Allereerst is iedere Nederlander verplicht verzekerd bij een door de overheid erkende ziektezorgverzekeraar. We hebben de aanduiding 'ziekte' geplaatst voor 'zorgverzekeraar' omdat wij ons uitsluitend kunnen verzekeren tegen de kosten van de reguliere lichamelijke ziektezorg. We kunnen ons niet verzekeren voor de kosten van het wegnemen van (energetische- en emotionele-) oorzaken, omdat deze geen deel uitmaken van de volksziektezorg. Sommige aanvullende ziektezorgpolissen vergoeden dan wel psychologische consulten, maar die zijn bedoeld om psychologische klachten te verhelpen. We hebben het hier echter over integrale gezondheidsproblemen.

En ook kunnen we ons niet of nauwelijks verzekeren voor de kosten van de niet-reguliere zorg. Alle mogelijke polissen kennen een verplichte winkelnering bij de farmaceutische industrie.

Wie wil ontsnappen aan de reguliere farmaceutische onderdrukking van ziektesymptomen moet de kosten helemaal zelf dragen, bovenop de verplichte premie voor de ziektezorgverzekering. En onze landelijke overheid doet daar via de Belastingdienst zelfs nog een schepje bovenop. De niet-reguliere zorgverleners moeten namelijk 19% om-

zetbelasting extra in rekening brengen, terwijl de reguliere zorgverleners vrijgesteld zijn van deze BTW-heffing.

Onze landelijke overheid gaat zelfs nog verder door organisaties openlijk te verstaan te geven dat ze de overheidsbijdrage zullen verliezen wanneer ze met niet-reguliere gezondheidsbevorderaars willen gaan samenwerken. Desondanks zijn er jaarlijks 12 tot 15 miljoen geregistreerde hulpcontacten buiten de reguliere ziektezorg, niet in de laatste plaats door vele zorgverleners uit het reguliere veld, om zo echt te kunnen zorgen voor hun eigen gezondheid en die van hun naasten. Zij weten namelijk van binnenuit dat onze reguliere ziektezorg niet goed is, voor niemand!

Conclusie 3: Via de afgesloten ziektezorgpolissen zijn alle Nederlanders veroordeeld tot reguliere ziektezorg. De consument heeft feitelijk geen enkele keuzevrijheid. Onze landelijke overheid probeert daarnaast uit alle macht de integrale bevordering van gezondheid te belemmeren en te minimaliseren.

1.5 Overzicht van de 33 aanklachten

Uit het voorgaande is onomstotelijk gebleken dat de Nederlandse volksgezondheidszorg incompleet is, niet onafhankelijk en geen keuzevrijheid kent. De volksgezondheidszorg is voor iedere Nederlander feitelijk niets anders dan een verplichte, peperdure, farmaceutische onderdrukking van ziektesymptomen. Wat we in Nederland blijkbaar zijn vergeten is dat gezondheid een fundamenteel recht van ieder mens is. Iedereen heeft er recht op om kerngezond te worden, te zijn en te blijven. In Nederland is dit Universele Grondrecht zelfs niet eens vastgelegd in de grondwet.

Doordat we in Nederland een farmaceutische ziektezorg hebben, zijn heel erg veel mensen veel en veel minder gezond dan wenselijk en mogelijk is. Voor deze schrijnende misstanden is onze overheid eindverantwoordelijk. Doordat zij deze verantwoording al anderhalve eeuw aan haar laars lapt verdient zij het om daarvoor publiekelijk te worden aangeklaagd. Met dat doel is dit boek geschreven.

Deze paragraaf toont de overzichtslijst van de 33 aanklachten tegen de Nederlandse overheid aangaande het ernstig schenden van de mensenrechten in het algemeen en het universele recht van de mens op gezondheid in het bijzonder. Elk van deze 33 zeer ernstige aanklachten wordt in de hoofdstukken hierna afzonderlijk toegelicht.

Het tweede hoofdstuk gaat over vier aanklachten aangaande het gebrek aan kwaliteit van de volksgezondheidszorg:

- Aanklacht nummer 1: De Nederlandse overheid heeft het grondrecht van de mens op gezondheid nooit opgenomen in de Nederlandse Grondwet;
- Aanklacht nummer 2: De Nederlandse overheid heeft ervoor gezorgd dat de Nederlandse volksgezondheidszorg incompleet is;
- Aanklacht nummer 3: De Nederlandse overheid heeft de volksgezondheidzorg uitgehold tot symptoombestrijding;
- Aanklacht nummer 4: De Nederlandse overheid manipuleert door misleidend woordgebruik.

Het derde hoofdstuk gaat over zeven aanklachten aangaande de afhankelijkheid van de volksgezondheidszorg:

- Aanklacht nummer 5: De Nederlandse overheid dient de belangen van de farmaceutische industrie;
- Aanklacht nummer 6: De Nederlandse overheid schaadt de belangen van de Nederlandse burger;
- Aanklacht nummer 7: De Nederlandse overheid heeft ervoor gezorgd dat de Nederlandse volksgezondheidszorg niet onafhankelijk is;
- Aanklacht nummer 8: De Nederlandse overheid verplicht de inname van lichaamsvreemde stoffen;
- Aanklacht nummer 9: De Nederlandse overheid stimuleert belangenverstrengeling;
- Aanklacht nummer 10: De Nederlandse overheid stimuleert machtsmisbruik;
- Aanklacht nummer 11: De Nederlandse overheid legt natuurlijke producten aan banden ten gunste van onnodig dure, kunstmatige producten.

Het vierde hoofdstuk gaat over vier aanklachten aangaande het gebrek aan keuzevrijheid binnen de volksgezondheidszorg:

- Aanklacht nummer 12: De Nederlandse overheid heeft ervoor gezorgd dat de Nederlandse volksgezondheidszorg geen keuzevrijheid kent;
- Aanklacht nummer 13: De Nederlandse overheid verhindert mededinging;
- Aanklacht nummer 14: De Nederlandse overheid blokkeert echte innovatie in de zorg voor gezondheid;
- Aanklacht nummer 15: De Nederlandse overheid liegt dat er onvoldoende geld is voor een erkenning van een nieuwe gezondheidsbenadering naast de wettelijk vastgelegde reguliere zorg.

Het vijfde hoofdstuk gaat over twee aanklachten aangaande het belemmeren van de democratie:

- Aanklacht nummer 16: De Nederlandse overheid werkt ondemocratisch;
- Aanklacht nummer 17: De Nederlandse overheid belemmert de democratie in Europa.

Het zesde hoofdstuk gaat over vijf aanklachten aangaande discriminatie:

- Aanklacht nummer 18: De Nederlandse overheid discrimineert zorgverleners die de gezondheid willen bevorderen;
- Aanklacht nummer 19: De Nederlandse overheid discrimineert aangaande de omzetbelasting;
- Aanklacht nummer 20: De Nederlandse overheid misbruikt een beroepenregister;
- Aanklacht nummer 21: De Nederlandse overheid schendt geheimhoudingsplicht;
- Aanklacht nummer 22: De Nederlandse overheid chanteert.

Het zevende hoofdstuk gaat over vier aanklachten aangaande het belemmeren van openheid:

- Aanklacht nummer 23: De Nederlandse overheid houdt essentiële informatie achter;
- Aanklacht nummer 24: De Nederlandse overheid belemmert kennisoverdracht;
- Aanklacht nummer 25: De Nederlandse overheid doet niets aan gezondheidseducatie;
- Aanklacht nummer 26: De Nederlandse overheid zet 'klokkenluiders' opzettelijk in de kou.

Het achtste hoofdstuk gaat over vier aanklachten aangaande het veroorzaken van onnodig menselijk leed:

- Aanklacht nummer 27: De Nederlandse overheid laat mensonterende gezondheidskeuringen uitvoeren;
- Aanklacht nummer 28: De Nederlandse overheid is verantwoordelijk voor onnodig en lang lijden;
- Aanklacht nummer 29: De Nederlandse overheid zorgt voor onnodige ziekte;
- Aanklacht nummer 30: De Nederlandse overheid nagelt zieke mensen aan de schandpaal.

Het negende hoofdstuk gaat over drie aanklachten aangaande bewuste struisvogelpolitiek:

- Aanklacht nummer 31: De Nederlandse overheid doet niets om zuurstofmisbruik terug te dringen;
- Aanklacht nummer 32: De Nederlandse overheid doet niets om haar burgers tegen door de mens ontwikkelde stralingen te beschermen;
- Aanklacht nummer 33: De Nederlandse overheid doet niets om de inname van giftige stoffen te voorkomen.

Tot besluit concludeert het tiende hoofdstuk waar de schoen werkelijk wringt, en toont het elfde hoofdstuk ons een perspectief voor het weer in ere herstellen van de mensenrechten in Nederland.

2. Aanklachten aangaande het gebrek aan kwaliteit van de volksgezondheidszorg

Aanklacht 1: De Nederlandse overheid heeft het grondrecht van de mens op gezondheid nooit opgenomen in de Nederlandse Grondwet

In de Nederlandse Grondwet wordt met geen woord gerept over het universele grondrecht van de mens op gezondheid. Deze Nederlandse wetgeving stamt uit 1865 en is in de afgelopen 144 jaren nooit gecorrigeerd op dit punt.

Wanneer we echter nagaan hoeveel mensen in Nederland krijgen waar ze menselijk gezien recht op hebben, namelijk duurzame gezondheid, dan komen we tot een schrikbarende conclusie. Uit cijfers van het Centraal Bureau van de Statistiek in Nederland over het jaar 2007 dan blijkt dat bijna één op de vier Nederlanders zich onvoldoende gezond voelt. Wanneer we daarbij ook nog eens de mensen optellen die feitelijk onvoldoende gezond zijn, zonder het zelf te beseffen, dan kunnen we niet anders dan constateren dat het recht op gezondheid in Nederland op forse schaal wordt geschonden.

Uit landelijke ziektecijfers blijkt dat er iedere dag opnieuw meer dan 5 miljoen Nederlanders ziek zijn, inclusief de ernstig- en chronisch zieken. Iedere Nederlander heeft het recht om kerngezond te zijn, maar in de praktijk is één op de drie Nederlanders ziek!

De Nederlandse overheid dient ervoor te zorgen dat alle Nederlanders krijgen waar ze recht op hebben, te weten duurzame gezondheid. Dit begint bij het opnemen van het grondrecht van de mens op gezondheid in de Nederlandse Grondwet, om het daar nooit meer uit te halen. Door dit al bijna anderhalve eeuw na te laten schendt de Nederlandse overheid hiermee indirect het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland.

Aanklacht 2: De Nederlandse overheid heeft ervoor gezorgd dat de Nederlandse volksgezondheidszorg incompleet is

Menselijke gezondheid is het resultaat van een dynamisch samenspel van lichaam, emotie en energie. Verder weten we allemaal dat voorkomen beter is dan genezen. Het bevorderen van integrale gezondheid begint dan ook bij ziektepreventie. Gezondheidsverbetering - een tweede onderdeel van de zorg voor integrale gezondheid - begint zodra er sprake is van het ontstaan van ziekte. Gezondheidsverbetering eindigt nadat de oorzaken van het ontstaan van ziekte zijn weggenomen. In het derde en laatste onderdeel van het bevorderen van integrale gezondheid ligt het accent op het versterken van gezonde leefpatronen, waarmee de kans op de terugkeer van de zojuist verholpen ziekte wordt geminimaliseerd.

Wanneer we de huidige volksgezondheidszorg in Nederland vergelijken met de bovenstaande uitleg van de zorg voor integrale gezondheid, dan komen we tot een verontrustende constatering. Dat wat in de Nederlandse wetgeving reguliere zorg wordt genoemd, al sinds 1865, betreft bij nadere bestudering eigenlijk alleen lichamelijke ziektezorg. Er is in de Nederlandse volksgezondheidszorg geen of onvoldoende aandacht voor gezondheidsbevordering of gezondheidsversterking. En ook is in de Nederlandse volksgezondheidszorg geen aandacht voor de wisselwerkingen tussen energie, emotie en lichaam, daar waar het gaat om lichamelijke ziekte te bestrijden.

Dit alles is des ter opvallender omdat de Nederlandse overheid zichzelf in artikel 22 van de Grondwet maatregelen oplegt ter bevordering van de volksgezondheid, die vervolgens in het geheel niet worden getroffen. De Nederlandse overheid heeft de afgelopen anderhalve eeuw geen enkele maatregel getroffen die de gezondheid van de Nederlanders heeft bevorderd. Er zijn door toedoen van de Nederlandse overheid uitsluitend maatregelen getroffen die als doel hadden om de oppervlakteverschijnselen van ziekte tegen te gaan.

De Nederlandse volksgezondheidszorg is daarmee verre van compleet. Het gevolg is dat ongezonde leefpatronen niet worden voorkomen en dat gezonde leefpatronen niet worden versterkt. De Nederlandse overheid kiest voor een veel te beperkte invulling van de volksgezondheidszorg, al sinds 1865. Vele Nederlanders worden door deze beperking niet geholpen om gezond te worden of gezond te blijven. De Nederlandse overheid overtreedt hiermee openlijk artikel 22 van de Nederlandse Grondwet en schendt hiermee het universele recht van de mens op gezondheid voor alle burgers in Nederland.

Aanklacht 3: De Nederlandse overheid heeft de volksgezondheidzorg uitgehold tot symptoombestrijding

In de Nederlandse wet is vastgelegd dat artsen alleen de ziekteverschijnselen mogen bestrijden. Het is, per definitie, artsen wettelijk niet toegestaan om verder te gaan dan dat. Oorzaken opsporen en wegnemen behoort nadrukkelijk niet tot de huidige reguliere gezondheidszorg in Nederland. In plaats van zorg voor integrale gezondheid kent Nederland dus eigenlijk alleen maar het onderdrukken van lichamelijke ziektesymptomen.

Doordat in Nederland wettelijk is vastgelegd dat alleen de symptomen van ziekte mogen worden onderdrukt, blijven veelal de oorzaken van ziekte aanwezig. De aldus behandelde mensen zijn dan nog steeds ziek. Deze oorzaken zullen zorgen dat er mogelijk andere ziekteverschijnselen zullen optreden, of dat de ziektesymptomen in heviger mate terugkomen. Vandaar dat er zoveel mensen in Nederland ziek blijven. En vandaar dat er dagelijks meer bij komen.

De Nederlandse overheid weet dat de huidige volksgezondheidszorg feitelijk niet meer is dan het spreekwoordelijke doekje voor het bloeden, maar ze doet volstrekt niets om deze onmenselijke toestand een halt toe te roepen. De Nederlandse overheid schendt hiermee wederom het universele recht van de mens op gezondheid voor alle burgers in Nederland.

Aanklacht 4: De Nederlandse overheid manipuleert door misleidend woordgebruik

Het woord 'genezen' geeft aan dat de oorzaken van ziekte worden weggenomen. Zoals beschreven bij de voorgaande aanklacht is het artsen in Nederland wettelijk niet toegestaan om naast symptoombestrijding tevens op zoek te gaan naar de (energetische- en emotionele) oorzaken van ziekte. Het is daarom misleidend om het woord 'geneeskunde' te gebruiken voor het uitsluitend onderdrukken van ziekteverschijnselen. Evenzo is het misleidend om het woord 'geneesmiddel' te gebruiken wanneer de werking van dit middel uitsluitend bedoeld is om de symptomen van ziekte te onderdrukken.

Verder is het misleidend om te spreken van 'gezondheidszorg'. In Nederland wordt, zoals gezegd, geen zorg gedragen voor de gezondheid van de Nederlanders. Het woord dat wel de lading dekt is 'ziektezorg', met nogmaals de kanttekening dat het wegnemen van oorzaken geen deel uitmaakt van deze door de Nederlandse overheid ingestelde reguliere ziektezorg. Evenzo hebben we in Nederland een Ziekteraad en nadrukkelijk geen Gezondheidsraad.

Laten we daarom voortaan woorden gebruiken die de lading wel dekken. Wij hebben in Nederland regulier te maken met ziektezorg gebaseerd op negatieve bestrijdingskunde. We hebben regulier nadrukkelijk geen gezondheidsbevordering gebaseerd op positieve gezondheidskunde. De Salveologie is bedoeld om daar zo snel als mogelijk verandering in aan te brengen.

De Nederlandse overheid manipuleert alle Nederlanders door in de volksgezondheidszorg, die dus eigenlijk volksziektezorg genoemd dient te worden, woorden te gebruiken die opzettelijk de waarheid verhullen. De bevolking van Nederland krijgt hierdoor ten onrechte de indruk dat volksgezondheidszorg completer is dan hetgeen werkelijk het geval is. Hiermee tracht de Nederlandse overheid het schenden van het recht op gezondheid te verbloemen. Dit is een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

3. Aanklachten aangaande de afhankelijkheid van de volksgezondheidszorg

Aanklacht 5: De Nederlandse overheid dient de belangen van de farmaceutische industrie

In de volksgezondheidszorg in Nederland neemt het woord 'medisch' een centrale plaats in. De aanduiding 'medisch' is afgeleid van medicijnen. Medicijnen vormen het hoofdbestanddeel van de volksgezondheidszorg in Nederland los van noodhulp en chirurgie. En wat er binnen de volksgezondheidszorg onder medicijnen wordt verstaan zijn bovendien uitsluitend samenstellingen van lichaamsvreemde stoffen, kunstmatig gefabriceerd door de farmaceutische industrie. Daarnaast bestaan er ook medicijnen die louter bestaan uit lichaamseigen stoffen, maar de Nederlandse volksgezondheidszorg kent deze natuurlijke geneesmiddelen vreemd genoeg niet.

De farmaceutische industrie wil zo veel mogelijk winst maken. Hiertoe brengen ze onnodig dure pillen op de markt, om zo de winstgevendheid van deze bedrijfstak nog verder te laten stijgen. En hoe meer mensen deze pillen nodig hebben, en ook hoe langer, des te beter dit is voor de omzet van de farmaceutische industrie. Echter, voor mens en milieu is het gebruik van deze chemische stoffen ronduit schadelijk.

De Nederlandse landelijke overheid heeft volop meegewerkt aan de farmaceutische overheersing van de volksgezondheidszorg. In plaats van zorg voor integrale gezondheid is de volksgezondheidszorg in Nederland feitelijk niets anders dan een farmaceutische onderdrukking van ziekteverschijnselen. Hiermee riskeert de Nederlandse overheid willens en wetens gezondheidsschade voor haar burgers omdat veelal niet bekend is hoe zieke mensen precies zullen reageren op deze lichaamsvreemde stoffen. En ook is het veelal onbekend hoe in ons fysieke lichaam deze vreemde stoffen op elkaar reageren, met talloze zogeheten medicijnvergiftigingen als gevolg.

Vrijwel dagelijks gaan er mensen dood als gevolg van onverwachte reacties op deze lichaamsvreemde stoffen. Officieel worden al deze gevallen weggemoffeld als ‘natuurlijke dood’. Van deze mensen wordt zo dus zelfs het recht op leven geschonden. Dit alles is een directe schending van het recht op gezondheid (en leven) voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 6: De Nederlandse overheid schaadt de belangen van de Nederlandse burger

De burgers van Nederland willen een doeltreffende gezondheidszorg voor zo weinig mogelijk geld. De Nederlandse overheid dwingt alle Nederlanders om verplicht verzekerd te zijn voor mogelijke ziektekosten met als gevolg dat iedereen in Nederland een forse maandelijkse premie moet betalen. De Nederlandse overheid dwingt verder via de huidige invulling van de volksgezondheidszorg de Nederlanders om onnodig dure pillen aan te schaffen.

Al met al zijn de totale kosten voor volksgezondheidszorg de afgelopen tien jaar verdubbeld, zo blijkt uit de cijfers van het Centraal Bureau voor Statistiek in Nederland. Al deze kosten komen volledig voor rekening van de burgers en het bedrijfsleven in Nederland.

De Nederlandse overheid zorgt er niet alleen voor dat de volksgezondheidszorg verre van compleet is, zoals verwoord bij de tweede aanklacht. De Nederlandse overheid doet tevens helemaal niets om de volksgezondheidszorg los te maken van de winstzieke farmaceutische industrie. De farmaceutische gefabriceerde pillen die de burgers in Nederland massaal dienen te slikken doen niets anders dan het onderdrukken van ziektesymptomen. Door het innemen van deze pillen wordt niemand gezonder, terwijl de zieke innemers van deze pillen er wel terdege recht op hebben om weer gezond te worden. Dit is daarom wederom een directe schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 7: De Nederlandse overheid heeft ervoor gezorgd dat de Nederlandse volksgezondheidszorg niet onafhankelijk is

De farmaceutische industrie verdient miljarden euro’s aan het gebrek aan gezondheid bij de burgers in Nederland. Dit speelt ook buiten de Nederlandse landsgrenzen, maar we beperken ons in deze aanklachten tot de Nederlandse situatie. Nadat we in Nederland orde op zaken hebben gesteld, zal het voor de andere (Europese) landen relatief eenvoudig worden om ook daar een einde te maken aan eventuele schendingen van het recht op gezondheid.

De farmaceutische industrie stopt een deel van de woekerwinsten in het belonen van alles en iedereen in Nederland die ervoor zorgt dat hun pillen in Nederland worden gekocht. De goedkeuring van deze lichaamsvreemde stoffen als reguliere medicijnen wordt gedaan door ambtenaren van het Ministerie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) die belang hebben bij het instandhouden van de door de farmacie gedomineerde volksgezondheidszorg.

In Nederland is er geen onafhankelijk instituut dat onbevooroordeeld kan toezien op een openlijke, eerlijke en betrouwbare gang van zaken binnen de volksgezondheidszorg. Hierdoor heeft de Nederlandse overheid nagelaten om de naleving van het recht op gezondheid institutioneel te waarborgen om zo de gezondheid van alle burgers in Nederland te kunnen waarborgen. Dit is daarom een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 8: De Nederlandse overheid verplicht de inname van lichaamsvreemde stoffen

Via de verplichte deelname aan een zorgverzekering in Nederland worden alle Nederlanders gedwongen om lichaamsvreemde stoffen tot zich te nemen. Dit gebeurt op advies van de medicijnmannen en -vrouwen, ook wel artsen genoemd, in Nederland. En dit wordt doorgaans altijd en volledig vergoed door de zorgverzekeraars.

Wanneer iemand in Nederland tegen het advies van de arts ingaat, dan verleent deze arts verder geen zorg meer. Hiermee schendt deze arts de afgelegde Eed van Hippocrates, maar toch gebeurt dit. En wanneer burgers in Nederland natuurlijke geneesmiddelen willen toepassen, dan kunnen zij zich daarvoor niet of nauwelijks verzekeren. De kosten voor deze lichaamseigen stoffen komen geheel voor rekening van de Nederlandse burger, bovenop de premie voor de verplichte ziektezorgpolis.

Iedere burger in Nederland heeft recht om, indien nodig, schone en zuivere medicijnen te kunnen kiezen en gebruiken. Hiermee worden medicijnen bedoeld zonder bijwerkingen en die op basis van lichaamseigen producten zijn samengesteld.

De Nederlandse overheid, daarentegen, verplicht haar burgers via intimidatie door artsen en financiële dwang door de zorgverzekeraars om lichaamsvreemde stoffen in te nemen. Hiermee stelt de Nederlandse overheid iedereen onnodig bloot aan het gevaar van gezondheidsschade. Dit geldt voor al haar burgers omdat veelal niet bekend is welke effecten het innemen van deze lichaamsvreemde stoffen precies zullen hebben. Er zijn bijvoorbeeld nogal wat gevallen van medicijnvergiftiging bekend. Zelfs wanneer dit tot een sterfgeval leidt, dan wordt ook hier zonder blikken of blozen een natuurlijke doodsoorzaak ingevuld. Ook dit is daarom een directe schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 9: De Nederlandse overheid stimuleert belangenverstrengeling

De zorgverzekeraars in Nederland bezitten aandelen van farmaceutische bedrijven waarvan de geproduceerde producten worden vergoed door deze ziektezorgverzekeraars. Naarmate de farmaceutische bedrijven meer winst maken, stijgt de waarde van deze aandelen. Ook de pensioenfondsen in Nederland hebben een groot deel van hun vermogen belegd in aandelen van de farmaceutische bedrijven. Dit alles betekent dat het gunstig is voor de financiën van Nederland dat het goed gaat met de farmaceutische industrie. Het is dus goed voor

de financiën van Nederland dat er veel farmaceutisch gefabriceerde medicijnen worden gekocht. Het is dus goed voor de financiën van Nederland dat de burgers van Nederland veel medicijnen nodig hebben.

De Nederlandse overheid heeft ervoor gezorgd dat het financiële belang volledig is verstrengeld met het belang van ongezondheid. Vervolgens heeft de Nederlandse het financiële belang het belang van de gezondheid laten overschaduwen. Het gezondheidsbelang van al haar burgers wordt in Nederland niet behartigd door de overheid, noch door alles en iedereen waar de Nederlandse overheid in meer of mindere mate grip op heeft.

Conclusie: in Nederland is geld belangrijker dan gezondheid. Dit is een indirecte schending van het universele recht van alle burgers in Nederland op gezondheid, willens en wetens gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 10: De Nederlandse overheid stimuleert machtsmisbruik

Het monopolie van de zogeheten reguliere zorg wordt versterkt door de beslissing van het kabinet om de zorgverzekeraars volledige beslissingsbevoegdheid te geven. Zorgverzekeraars mogen zelf bepalen wat er wel of niet voor vergoeding in aanmerking komt. Zoals gezegd hebben de zorgverzekeraars belangen bij farmaceutische bedrijven. De waarde van aandelen in de farmaceutische bedrijven die eigendom zijn van de zorgverzekeraars stijgt dus doordat de zorgverzekeraars via het eigen vergoedingensysteem meer producten van deze farmaceutische bedrijven verkocht krijgen.

De Nederlandse overheid weet dit. Door ze toch volledige beslissingsbevoegdheid te geven werkt de Nederlandse overheid machtsmisbruik in de hand. De Nederlandse overheid stelt haar burgers willens en wetens onnodig bloot aan de mogelijk schadelijke effecten van het innemen van lichaamsvreemde stoffen. Dit is wederom een indirecte schending van het universele recht van de mens op gezondheid opzettelijk gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 11: De Nederlandse overheid legt natuurlijke producten aan banden ten gunste van onnodig dure, kunstmatige producten

De Nederlandse overheid heeft besloten om de Codex Alimentarius in 2009 van kracht te verklaren in Nederland. Dit betekent onder andere dat de verkoop van onschuldige vitaminen en kruiden aan banden worden gelegd. Dit is niet het belang van de gezondheid van de burgers in Nederland. De invoering van de Codex Alimentarius is geheel in het belang van de farmaceutische industrie die vitaminen en kruiden als een bedreiging zien voor hun uiterst lucratieve handel (in milieuonvriendelijke gifstoffen).

Het fabriceren van kunstmatige medicijnen door de farmaceutische industrie gaat bovendien gepaard met onbeschrijfelijk veel dierenleed. Onder de mom van wetenschappelijk medisch onderzoek worden jaarlijks (veel) meer dan 300.000 dieren opgesloten in kleine ruimtes, gemarteld en afgemaakt. Indien de burgers in Nederland uitsluitend medicijnen gaan gebruiken die louter bestaan uit lichaamseigen stoffen, dan kan er een einde komen aan dit volstrekt onnodige leed dat zoveel dieren treft. De invoering van de Codex Alimentarius heeft daarentegen het tegenovergestelde effect en zal voor nog meer dieren- en mensenleed zorgen.

De invoering van de Codex Alimentarius in Nederland dient te worden uitgesteld totdat precies duidelijk is wat de effecten hiervan zullen zijn op de gezondheid van de burgers in Nederland en de rest van Europa. Het absurde besluit van de Nederlandse overheid om ons de Codex Alimentarius door te strot te drukken dient te worden teruggedraaid. Deze Codex Alimentarius belemmert de inname van noodzakelijke stoffen als vitaminen en is daardoor in strijd met het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland. De invoering van de Codex Alimentarius betekent daarnaast een verdere toename van volstrekt onnodig dierenleed.

Het willen laten invoeren van de Codex Alimentarius is wederom een indirecte schending van het universele recht van de mens op gezondheid opzettelijk gepleegd door de Nederlandse overheid.

4. Aanklachten aangaande het gebrek aan keuzevrijheid binnen de volksgezondheidszorg

Aanklacht 12: De Nederlandse overheid heeft ervoor gezorgd dat de Nederlandse volksgezondheidszorg geen keuzevrijheid kent

Iedere Nederlander is verplicht verzekerd bij een door de Nederlandse overheid erkende zorgverzekeraar. Daarbij kunnen de burgers van Nederland zich vrijwel uitsluitend verzekeren tegen de kosten van de zogeheten reguliere zorg. De Nederlandse burgers kunnen niet zelf bepalen op welke wijze zij hun eventuele ziekte willen bestrijden.

Iedere Nederlander is hierdoor veroordeeld tot de zogeheten reguliere zorg, die zoals gezegd gedomineerd wordt door de farmaceutische industrie. De Nederlandse overheid heeft haar burgers opzettelijk beroofd van een essentiële vrijheid om zelf invulling te kunnen geven aan het recht op gezondheid. Dit is een rechtstreekse schending van de mensenrechten van de burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 13: De Nederlandse overheid verhindert mededinging

Geheel op eigen risico en op eigen kosten heeft in 2007 maar liefst 11% van de Nederlandse bevolking professionele, gezondheidsbevorderende hulp ontvangen buiten de zogeheten reguliere zorg die door de Nederlandse als enige is erkend. Dit blijkt uit cijfers van het Centraal Bureau voor Statistiek in Nederland. Uit deze statistieken blijkt dat er jaarlijks 12 tot 15 miljoen geregistreerde zorghulpcontacten zijn buiten de reguliere ziektezorg. Een opmerkelijk gegeven daarbij is dat een groot deel van deze zogeheten niet-reguliere zorg wordt geboden aan burgers die zelf werkzaam zijn in de reguliere

zorg, waaronder erg veel artsen, en aan de naasten van deze bijzondere burgers.

Ondanks het feit dat er een aanzienlijke behoefte is aan zogeheten niet-reguliere zorg staat de Nederlandse overheid niet toe dat er binnen de volksgezondheidszorg een andere benadering mogelijk wordt, een andere benadering die niet gedomineerd wordt door de farmaceutische industrie. De Nederlandse wetgeving kent al 144 jaar uitsluitend de zogeheten reguliere zorg en biedt daarnaast geen enkele ruimte voor een mededingende benadering.

Deze aanklacht signaleert dat de Nederlandse overheid als sinds 1865 willens en wetens het monopolie van de zogeheten reguliere zorg in stand houdt. Mededingen binnen de volksgezondheidszorg is echter in het belang van de burger. De benaderingen zullen elkaar immers gaan beconcurreren op kwaliteit en prijs. Door het bijna anderhalve eeuw krampachtig vast blijven houden aan het monopolie van de zogeheten reguliere zorg is de algehele gezondheid van de Nederlandse burger geringer dan mogelijk was geweest wanneer de Nederlandse overheid had gezorgd voor eerlijke mededinging.

Opvallend is overigens dat noch de Nederlandse Mededingingsautoriteit noch mevrouw Neelie Kroes vanuit Europa deze openlijke verhindering van mededingen heeft opgemerkt noch aangepakt. De aanklacht luidt dat het door de Nederlandse overheid verhinderen van mededinging binnen de volksgezondheidszorg de burgers van Nederlandse de kans is ontnomen om gezonder te zijn dan nu het geval is. Ook dit is een directe schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 14: De Nederlandse overheid blokkeert echte innovatie in de zorg

Al bijna anderhalve eeuw lang hanteert de Nederlandse overheid heel openlijk de verdeel-en-heers strategie om alles wat niet regulier is buiten spel te houden. Los van het feit dat dit ronduit schandalig is, blokkeert ze hiermee ook de echte innovatie in de zorg.

De farmaceutische maffia - want laten we daar maar heel duidelijk over zijn, heeft geen enkel belang bij echte innovatie in de zorg. Hun enige belang is winstmaximalisatie. Iedere vorm van concurrentie dient dan ook volgens goed maffiagebruik zo goed als mogelijk onderdrukt te worden, wanneer eliminatie geen optie is. Geen enkel midden gaat daarbij te ver. We zien het dagelijks om ons heen hoe ver deze farmaceutische maffia bereid is om te gaan, althans voor diegene die het durft te zien.

Tegelijkertijd weten we allemaal dat echte innovatie altijd afkomstig is van zogeheten nieuwkomers die met de ideeën van gedreven wetenschappers en grensverleggende uitvinders aan de slag durven te gaan. Binnen de huidige volksgezondheid is er daarentegen geen enkele prikkel die innovatie stimuleert. Onze nationale overheid heeft juist alleen maar voor omgekeerde prikkels gezorgd. Ook hiervoor verdient onze overheid het om te worden aangeklaagd. Dit is een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 15: De Nederlandse overheid liegt dat er onvoldoende geld is voor een erkenning van een nieuwe gezondheidsbenadering naast de wettelijk vastgelegde reguliere zorg

De Nederlandse regering zal, na bestudering van deze aanklachten, ongetwijfeld beweren dat er geen geld beschikbaar is om innovatieve gezondheidsbenaderingen in Nederland uit te proberen. Deze leugen willen we hier graag op voorhand ontmaskeren. We noemen twee geldbronnen waaruit de opstartkosten voor deze innovatieve gezondheidsbenadering betaald kunnen worden.

Geldbron 1: De Nederlandse overheid kent de zogeheten ‘flitsgelden’. Met dit extra geld worden nu de gaten in allerhande overschreden begrotingen gedicht. Hiermee worden uitgaven die dus niet zijn begroot, en dus ook niet zijn goedgekeurd door het parlement, gecamoufleerd zonder dat er klaarblijkelijk een haan naar kraait.

Geldbron 2: De Nederlandse consument betaalt bij de aanschaf van een groot aantal producten eveneens een zogenaamde verwijderingsbijdrage. Deze verwijderingsbijdrage is bedoeld om de aanvullende milieukosten te betalen die nodig zijn voor de verwerking van de producten zodra ze afval zijn geworden. Het geld dat via de verwijderingsbijdrage wordt geïnd komt echter niet terecht bij de afvalverwerkers maar wordt door de Nederlandse overheid illegaal opgepot.

Beide voorbeelden tonen aan dat de Nederlandse overheid oneigenlijk gebruik maakt van gemeenschapsgeld. Wij stellen voor om dit extra geld te gebruiken voor het opstarten van Salveologie en Salveo4All als onderdeel van de volksgezondheidszorg.

Wanneer de Nederlandse overheid liegt dat er geen geld beschikbaar zou zijn voor de opstartkosten van innovatieve gezondheidsbenaderingen binnen de volksgezondheidszorg dan is dat een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

5. Aanklachten aangaande het belemmeren van de democratie

Aanklacht 16: De Nederlandse overheid werkt ondemocratisch

De Nederlandse overheid doet naar andere landen voorkomen alsof zij zich voorbeeldig gedraagt naar haar burgers en alles democratisch met hen afstemt. Uit de voorgaande aanklacht kan al worden geconstateerd dat dit niet het geval is. Ook op het gebied van volksgezondheidszorg is de werking van de democratie echter ver te zoeken. Wij geven enkele voorbeelden.

Voorbeeld 1: Al sinds 1991 probeert het Registratie Instituut voor Natuurgerichte zorg voor Gezondheid (RING) met de regerende minister aan tafel te komen. In al die afgelopen 18 jaren is ieder bezoek geweigerd. Telkens maar weer werd hetzelfde standaardantwoord gegeven, namelijk dat de minister een drukke agenda heeft en geen tijd vrij kan maken, zelfs geen tien minuten.

Voorbeeld 2: In Nederland mag de Commissie Gelijke Behandeling niets zeggen over de gezondheid van de burgers in Nederland.

Voorbeeld 3: In Nederland mag de Nationale Ombudsman niets zeggen over de gezondheid van de burgers in Nederland.

Kortom, de Nederlandse overheid weigert te praten met vertegenwoordigers van zogeheten niet-reguliere gezondheid. Ook heeft de Nederlandse overheid ervoor gezorgd dat vrijwel niemand zich in bestuurlijke zin mag bemoeien met de volksgezondheidszorg. Beide zijn ernstige voorbeelden van het belemmeren van de democratie. De burgers van Nederland mogen de gevolgen hiervan dragen, want de kwaliteit van de zorg gaat nadrukkelijk niet vanzelf omhoog zonder druk van buiten, gezien de belangenverstrengelingen en het machtsmisbruik binnen de volksgezondheidszorg (zoals is beschreven bij de aanklachten nummer 9 en nummer 10).

Het openlijk door de Nederlandse overheid belemmeren van de democratische werking aangaande de volksgezondheidszorg heeft negatieve gevolgen voor de kwaliteit van zorg. In de huidige situatie is er een lagere kwaliteit van zorg dan het geval zou zijn geweest wanneer er wel sprake zou zijn van een optimale democratische werking aangaande de volksgezondheidszorg. Dit is een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 17: De Nederlandse overheid belemmert de democratie in Europa

De Nederlandse Minister-president heeft specifieke afspraken gemaakt met Duitsland als de toenmalige voorzitter van de Europese Unie (EU) inzake de huidige reguliere gezondheidszorg en huisvesting, om daar geen gezamenlijke EU-zaak van te willen maken. Waarom eigenlijk niet? Hierover is bovendien geen overleg geweest met het Nederlandse parlement. Door deze handelswijze zet de Nederlandse Minister-president als eindverantwoordelijke voor de gehele Nederlandse overheid de democratische werking binnen Europa buiten spel. Het gevolg hiervan is wederom een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

6. Aanklachten aangaande discriminatie

Aanklacht 18: De Nederlandse overheid discrimineert zorgverleners die de gezondheid willen bevorderen

De zogeheten niet-reguliere gezondheidsbevorderende disciplines en hun begeleiders tellen al sinds mensenheugenis in Nederland niet mee. Ze worden door de Nederlandse overheid volstrekt niet serieus genomen en zelfs belachelijk gemaakt. Dit is discriminatie *pur sang*.

Ieder mens verdient het om minimaal met respect behandeld te worden. In een land waarin nota bene de regering een nationaal debat aanzwengelt over waarden en normen, daarin worden de complementaire- en natuurgerichte zorgverleners die de burgers weer hun gezondheid willen teruggeven openlijk gediscrimineerd. Dit is een indirecte schending van het recht van alle burgers in Nederland op gezondheid en tevens een schending van de mensenrechten van de zogeheten niet-reguliere zorgverleners in Nederland wegens discriminatie, beiden gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 19: De Nederlandse overheid discrimineert aangaande de omzetbelasting

De Nederlandse belastingdienst verplicht de zogeheten niet-regulier opgeleide zorgverleners 19% bruto toegevoegde waarde (BTW) aan omzetbelasting in rekening brengen, terwijl de reguliere zorgverleners vrijgesteld zijn van deze eindprijsverhogende omzetbelasting. Daarbij komt dat de verschillende belastingdiensten in Nederland niet op één lijn zitten. Dit maakt het voor de zogeheten niet-reguliere zorgverleners nog eens veel ingewikkelder en onoverzichtelijker.

Door niet alle zorgverleners vrij te stellen van omzetbelasting discrimineert de Nederlandse overheid de zogeheten niet-reguliere zorgverleners en bezorgt hen zo onnodig veel administratief werk. Dit treft ook de burgers in Nederland die gebruik maken van de dien-

sten van de zogeheten niet-reguliere zorgverleners omdat zij opgezadeld worden met 19% extra kosten.

De Nederlandse overheid bestraft als het ware het afnemen van niet-reguliere zorg met een boete van 19% bovenop de daadwerkelijke kosten die immers niet worden vergoed door de zorgverzekering. En de Nederlandse overheid bestraft de zogeheten niet-reguliere zorgverleners met onnodig veel administratief werk. Deze openlijke discriminatie belemmert de afname van zogeheten niet-reguliere zorg. Dit is een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 20: De Nederlandse overheid misbruikt een beroepenregister

Het Nederlandse Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport beheert het register voor de Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (BIG). Zonder toestemming hebben ambtenaren van dit ministerie alle beroepsbeoefenaren in de gezondheidszorg die geen reguliere medicijnen voorschrijven verwijderd uit het BIG-register. Feitelijk worden artsen door deze werkwijze gechanteerd om reguliere medicijnen te gaan of te blijven voorschrijven (zie aanklacht nummer 22).

Bovendien is de structuur van dit register zo ongebruiksvriendelijk dat het gehele register eigenlijk ongeschikt is voor het zoeken naar de gewenste reguliere zorgverlener. De Nederlandse burger wordt hierdoor onnodig belemmerd in het kunnen realiseren van de gewenste zorg. Het gevolg is tevens een impliciete discriminatie van zogeheten niet-reguliere zorgverleners, zoals ook naar voren is gekomen bij aanklacht nummer 18.

Door het maken van misbruik van het BIG-register komen zorgvragers niet in contact met de door hen gewenste zorgverleners. Dit is een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 21: De Nederlandse overheid schendt geheimhoudingsplicht

In Nederland wordt concurrentiegevoelige informatie via de Nederlandse belastingdienst feitelijk openbaar gemaakt. Door vanuit het centrale archief van de Nederlandse overheid iedereen tegen betaling te voorzien van cruciale gegevens schendt de Nederlandse overheid daarmee de stilzwijgende overeengekomen geheimhoudingsplicht.

Hierbij merken we tevens op dat het officieel laten registreren van patenten en octrooien aangaande gezondheidsverbeterende ideeen voor alles en iedereen onbetaalbaar is, behalve dan voor de kapitaalkrachtige farmaceutische industrie.

Aangezien de Nederlandse overheid belang heeft bij het voorkomen van mededingende benaderingen van de zorg voor gezondheid is het onjuist dat de Nederlandse belastingdienst toegang biedt tot ideeën die juist veilig gesteld dienen te worden voor nabootsing. De aanklacht is dan ook dat door het schenden van de geheimhoudingsplicht de burgers in Nederland de kans ontnomen wordt om te profiteren van betere benaderingen van gezondheid. Dit is een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 22: De Nederlandse overheid chanteert

Naast het chanteren van artsen via het misbruiken van het BIG-register (zoals is verwoord in aanklacht nummer 22), geeft de Nederlandse landelijke overheid tal van organisaties openlijk te verstaan dat ze niet met zogeheten niet-reguliere zorgverleners mogen samenwerken, soms zelfs met de expliciete dreiging dat ze de overheidsbijdrage zullen verliezen wanneer ze dit toch doen. De organisaties die op deze wijze zijn gechanteerd door de Nederlandse overheid zijn onder andere de Verzekeringskamer, allerlei ‘Raden’, waaronder de Gezondheidsraad in Zoetermeer, de ‘Geneesmiddelen’-inspectie, clubs als Nivel, CBO, de Consumentenbond, Vectis, Zorgverzekeraars Nederland en de individuele zorgverzekeraars in Nederland.

Dit is een indirecte schending van het recht van alle burgers in Nederland op gezondheid gepleegd door de Nederlandse overheid en tevens een directe schending van de mensenrechten van de zogeheten niet-reguliere zorgverleners in Nederland wegens aanzet tot discriminatie eveneens gepleegd door de Nederlandse overheid.

7. Aanklachten aangaande het belemmeren van openheid

Aanklacht 23: De Nederlandse overheid houdt essentiële informatie achter

We beperken ons hier tot *essentiële* informatie die de Nederlandse overheid opzettelijk achterhoudt aangaande de volksgezondheid. Wij geven hier slechts enkele voorbeelden.

Voorbeeld 1: Het is de Nederlandse overheid bekend dat de door de mens ontwikkelde straling, bijvoorbeeld als gevolg van het gebruik van het Universele Mobiele Telecommunicatie Systeem (UMTS), ernstige gezondheidsschade kan veroorzaken. Onderzoeksrapporten waaruit dit blijkt worden door toedoen van de Nederlandse overheid in de doofpot gedaan en gepareerd met tegenovergestelde bevindingen met discutabele betrouwbaarheid. Tevens wordt de burger in Nederland door toedoen van de Nederlandse overheid opzettelijk in verwarring gebracht door allerlei tegenstrijdige berichten over de gevaren van de door de mens ontwikkelde straling. Naast het onthouden van essentiële informatie over de gevaren van de door de mens ontwikkelde straling, doet de Nederlandse overheid bovendien helemaal niets om deze gevaren tegen te gaan. Dat laatste rechtvaardigt een aparte aanklacht (zie aanklacht nummer 32).

Voorbeeld 2: Het is de Nederlandse overheid bekend dat fluoride een uiterst giftige stof is. Toch zit dit gif in vrijwel iedere tube tandpasta die in Nederland te koop is. Drie maal daags smeren vele burgers van Nederland dit gif op hun tanden. De Nederlandse overheid informeert haar burgers niet over de gezondheidsschade die fluoride kan veroorzaken. Naast het onthouden van essentiële informatie over de gevaren van fluoride, doet de Nederlandse overheid bovendien helemaal niets om deze gevaren tegen te gaan. Dat laatste rechtvaardigt een aparte aanklacht (zie aanklacht nummer 33).

Voorbeeld 3: Vrijwel alle kunstmatige toevoegingen die verwerkt zijn in de voedingsproducten die de burgers van Nederland in de supermarkt kunnen kopen zijn schadelijk voor de gezondheid. De Nederlandse overheid weet van de gezondheidsschade die deze kunstmatige toevoegingen, allemaal aangeduid met een nummer en voorzien van de beginletter E - van Europa -, veroorzaken. Evenzo is bekend wat de gezondheidsrisico's zijn bij het eten van bestraald of genetische gemanipuleerd voedsel. Ook al deze essentiële informatie over ongezonde levensmiddelen houdt de Nederlandse overheid opzettelijk achter.

Door het opzettelijk achterhouden van essentiële informatie aangaande de volksgezondheid door de Nederlandse overheid worden de burgers van Nederland blootgesteld aan mogelijke gezondheidsschade zonder dit zelf te weten. Indien de burgers dit wel zouden weten, dan zouden ze zelf maatregelen kunnen treffen om eventuele gezondheidsschade te kunnen voorkomen. De Nederlandse overheid onthoudt hierdoor haar burgers deze kans. Dit is een directe schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 24: De Nederlandse overheid belemmert kennisoverdracht

We illustreren deze aanklacht aan de hand van slechts één voorbeeld. Het Nederlandse Voedingscentrum in Den Haag is uitsluitend ingesteld op de reguliere zorg. Deze beperking zit in Nederland eveneens verweven in de opleidingen van diëtisten en in allerlei voorschriften. De kennis over gezonde voeding die op deze wijze kan worden overgedragen is uiterst beperkt. Alle kennis aangaande natuurlijke gezondheid en de rol die natuurlijke voeding daarin speelt, wordt in Nederland door toedoen van de Nederlandse overheid niet in de erkende opleidingen overgedragen. Dit is een indirecte schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 25: De Nederlandse overheid doet niets aan gezondheidseducatie

De Nederlandse overheid doet volstrekt niets om de burgers van Nederland te leren hoe om te gaan met de natuur, voedsel, de dieren en het milieu. De Nederlandse overheid doet volstrekt niets om de burgers van Nederland te laten zien hoe de oudere volkeren die voor ons op Aarde leefden ons het goede voorbeeld hebben gegeven. De Nederlandse overheid zwengelt een oppervlakkig debat over waarden en normen aan terwijl ze had moeten zorgen voor gezondheidseducatie voor al haar burgers.

Wij zijn van mening dat gezondheidseducatie al vanaf de basisschool dient te worden gegeven. Door gebrek aan inzichten, kennis en goede voorbeelden doen de burgers van Nederland nu maar wat. Mede hierdoor is de algehele gezondheid in Nederland lager dan het geval zou zijn geweest bij goede gezondheidseducatie. Dit is een directe schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 26: De Nederlandse overheid zet 'klokkenluiders' opzettelijk in de kou

Een 'klokkenluider' is iemand die zijn eigen positie of loopbaan in de waagschaal stelt om een ernstige misstand openbaar te maken. De klokkenluiders in Nederland zorgen er op deze manier voor dat Nederland een opener, eerlijker en betrouwbaarder land wordt om in te wonen en in te werken. De Nederlandse overheid, die bedoeld is om de gezamenlijke belangen van de burgers van Nederland te behartigen, dient daarom iedere klokkenluider dankbaar te zijn voor de geboden kans om de getoonde misstanden voor eens en voor altijd weg te werken.

Helaas zijn de voorbeelden algemeen bekend waarin de Nederlandse overheid juist het tegenovergestelde heeft gedaan met ernstige mentale, emotionele en lichamelijke gezondheidsschade voor de klokkenluider als gevolg. Van deze klokkenluiders heeft de Nederlandse overheid willens en wetens hun gezondheid en hun persoon-

lijke mensenrechten geschonden. Dit is een directe schending van het recht op gezondheid gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 27: De Nederlandse overheid laat mensonterende gezondheidskeuringen uitvoeren

In opdracht van het Nederlandse Ministerie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid voeren de keuringsartsen werkzaam voor het Uitvoeringsorgaan Werknemersverzekeringen (UWV) gezondheidskeuringen uit bij langdurig zieke mensen. De Nederlandse vakbonden beschikken over duizenden dossiers die vol staan met verwijtbare beoordelingsfouten. De verklaring hiervoor dient gevonden te worden in de uiterst subjectieve werkwijze van de UWV-keuringsartsen. Bovendien worden zieke mensen systematisch vernederd en vertrapt door deze UWV-keuringsartsen. Vanwege dit laatste aspect klagen we hierbij de Nederlandse overheid aan voor het aanzetten tot misdaden tegen de menselijkheid.

8. Aanklachten aangaande het veroorzaken van onnodig menselijk leed

Aanklacht 28: De Nederlandse overheid is verantwoordelijk voor onnodig en lang lijden

We illustreren deze aanklacht aan de hand van slechts twee voorbeelden. De ziekteverschijnselen die bekend staan onder de naam Alzheimer kunnen door de huidige zogeheten reguliere zorg eigenlijk niet worden onderdrukt. Het enige wat voor deze veelal oude mensen wordt gedaan door de reguliere zorgverleners is het kunstmatig verstillen van de aanhoudende pijnsignalen die het lichaam afgeeft. Iedereen die deze zogenoemde ziekte van Alzheimer van dichtbij heeft meegemaakt weet met welk een nagenoeg ondragelijk lang lijden dit gepaard gaat. De huidige zogeheten reguliere zorg ziet dit alles machteloos aan. En iedereen die is veroordeeld tot deze zogeheten reguliere zorg, en dat zijn in Nederland alle ruim 16 miljoen inwoners, wordt hierdoor tot wanhoop gedreven.

De oudere medemensen die last krijgen van het verschijnsel van toenemend dementeren zitten in hetzelfde schuitje. Ook dit gaat gepaard met onbeschrijfelijk veel lijden, maar is het veelal de directe omgeving van deze dementerende mensen die lijdt. Uiteindelijk worden zelfs de eigen kinderen niet meer herkent. Vrijwel iedereen heeft deze mensonterende ziekte van dichtbij leren kennen. De huidige zogeheten reguliere zorg kan weinig tot helemaal niets voor deze zieke mensen betekenen.

Dit alles is echter volstrekt onnodig. De eerder genoemde wetenschap van leven in volle gezondheid - Salveologie - stelt de burgers van Nederland in staat om verlost te worden van ziekteverschijnselen als Alzheimer of het dementeren. Via Salveologie worden al dit soort mensonterende ziekteverschijnselen voorkomen of volledig genezen door de oorzaken weg te nemen. Dit heet met een mooi woord etiologie, oftewel leer der oorzaken. Niemand hoeft nog langer, voorzien van een etiket met daarop Alzheimer of dementie

geschreven, te wachten op de dood. De Nederlandse overheid onthoudt haar ernstig zieke burgers willens en wetens deze kans op volledige genezing. Wij klagen daarom hierbij de Nederlandse overheid daarom nogmaals aan voor het begaan van misdaden tegen de menselijkheid.

Aanklacht 29: De Nederlandse overheid zorgt voor onnodige ziekte

De eerder genoemde Salveologie stelt in principe alle burgers van Nederland in staat om de oorzaken van iedere vorm van ziekte te laten genezen. In het licht van dit gegeven is iedere vorm van ziekte feitelijk onnodig. De Nederlandse overheid onthoudt haar burgers willens en wetens deze kans om duurzaam kerngezond te worden, te zijn en te blijven. Wij klagen daarom hierbij de Nederlandse overheid aan voor het opzettelijk schenden van het universele recht van de mens op gezondheid voor alle burgers van Nederland.

Aanklacht 30: De Nederlandse overheid nagelt zieke mensen aan de schandpaal

In opdracht van het Nederlandse Ministerie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid ontfermt het Uitvoeringsorgaan Werknemersverzekeringen (UWV) zich over zieke mensen waarop de Wet Arbeidsongeschiktheid van toepassing is verklaard. Zonder medeweten en toestemming van deze mensen wordt persoonlijke informatie over hun gezondheidstoestand achter hun rug om verstrekt aan hypotheekverstrekkers en verzekeraars. Hierdoor worden deze zieke mensen en hun gezinnen door de Nederlandse overheid als het ware voorzien van een soort 'davidster' en feitelijk publiekelijk aan de schandpaal genageld. Dit is onmiskenbaar dubbel ongezond. Wij klagen daarom hierbij de Nederlandse overheid nogmaals aan voor het begaan van misdaden tegen de menselijkheid.

9. Aanklachten aangaande bewuste struisvogelpolitiek

Aanklacht 31: De Nederlandse overheid doet niets om zuurstofmisbruik terug te dringen

In Nederland is het compenseren van uitstoot van stikstof (CO_2) een ware hype aan het worden. Wat daarbij veelal 'vergeten' wordt om te vermelden is dat de getroffen compensatiemaatregelen pas over vele jaren effect zal kunnen hebben. Een nog veel groter probleem voor de duurzaamheid van het leven op Aarde betreft het opraken van zuurstof (O_2). Een gebrek aan zuurstof levert een direct gevaar voor de volksgezondheid op. Zonder zuurstof is ieder mens binnen enkele minuten morsdood.

Dit alles is hopelijk geen nieuws. Ook de Nederlandse overheid is op de hoogte van de zorgwekkende afname van het zuurstofgehalte in de lucht die alle burgers van Nederlandse voortdurend inademen. Toch neemt de Nederlandse overheid geen enkele maatregel om onnodige verspilling van zuurstof tegen te gaan. Zo mag iedere burger van Nederland ongelimiteerd verbrandingsmotoren laten draaien, zelfs ongeacht de grootte van de cilinderinhoud van deze motoren.

Ook lost de Nederlandse overheid het fileprobleem niet op, want daarmee zou ze haar eigen financiële belangen schaden. Al die miljarden kilometers die jaarlijks door de burgers van Nederland worden gereden brengen namelijk erg veel geld op voor de Nederlandse overheid. Het onbeperkt gebruiken van verbrandingsmotoren resulteert niet alleen in onnodig veel uitstoot van stikstof maar verspild eveneens grote hoeveelheden zuurstof. Ook dat gaat ten koste van de gezondheid van de mens. Bovendien is de verbrandingsmotortechnologie zeer verouderd. Er zijn vele nieuwe technologieën ontwikkeld die veel beter zijn voor de natuur en onze portemonnee, maar de overheid blijft doelbewust trouw aan de machtige olie-industrie. We leven dus in Nederland (en ook daarbuiten) in een

schijndemocratie waarin de multinationals het voor het zeggen hebben en de regering door hen wordt geregeerd.

Zuurstof is de eerste levensbehoefte van de mens. De Nederlandse overheid doet volstrekt niets om te voorkomen dat het zuurstofgehalte in de lucht die de burgers in Nederland inademen tot onder de kritieke drempel zakt. Feitelijk doet de Nederlandse overheid dus absoluut niets om burgers van Nederland en alles wat er verder leeft binnen de Nederlandse landsgrenzen te beschermen tegen de onafwendbare uitsterving wanneer de huidige zuurstofafname blijft doorgaan. Wij klagen daarom hierbij de Nederlandse overheid voor de derde maal aan voor het begaan van misdaden tegen de menselijkheid.

Aanklacht 32: De Nederlandse overheid doet niets om haar burgers tegen door de mens ontwikkelde stralingen te beschermen

Zoals eerder is verwoord bij aanklacht nummer 23 weet de Nederlandse overheid dat de door de mens ontwikkelde straling gezondheidsschade kan veroorzaken. Vanwege ongezonde straling veroorzaakt door de toepassing van het zogeheten Universele Mobiele Telecommunicatie Systeem (UMTS) draagt vrijwel iedere Nederlander volcontinu een schadelijke stralingsbron op of nabij het lichaam en houdt iedere Nederlander deze schadelijke bestraler zelfs geregeld vlak naast de hersenen.

Maar ook steeds verdere toename van de toepassing van de draadloze technologie genaamd Radio Frequency Identification (RFID) gaat gepaard met het verder oplopen van algehele gezondheidsrisico's als gevolg van schadelijke straling. En laten we vooral het stralingsgevaar niet vergeten van de hoogspanningskabels waarin elektrische energie wordt getransporteerd. Op tal van plekken waar het volstrekt ongezond is om te wonen worden toch huizen gebouwd. En wat te denken van de spaarlampen en de grote televisieschermen. We leven feitelijk met ons allen in een grote kooi vol met levensgevaarlijke straling.

Maar het is allemaal nog veel erger. De toenemende luchtvervuiling door de uitstoot van fijnstof wordt ook door onze overheid niet ontkent. Maar geeft onze overheid milieuvriendelijke technologieën een kans om deze uitstoot daarmee te voorkomen? Nee dus, een daarvoor verdient zij te worden aangeklaagd.

Wat heel veel mensen nog steeds niet weten, is dat we ook nog eens opzettelijk worden besproeid met chemische deeltjes. Deze kilometerslange vliegtuigsporen vol met chemische deeltjes worden *chemtrails* genoemd, in tegenstelling tot de 'reguliere' condenssporen of *contrails*, die na zeer korte tijd niet langer zichtbaar zijn. Deze chemische deeltjes die waarschijnlijk door onbemande sproeivliegtuigen boven onze hoofden worden uitgestrooid worden geladen via de stralingstechnologie genaamd HAARP (een afkorting van de schuilnaam High Frequency Active Auroral Research Program). De aldus geladen chemische deeltjes in ons luchtruim vormen een opzettelijk schild tussen het leven op Aarde en de Cosmische energieën die bedoeld zijn om dit leven te voeden. Dit schild blokkeert opzettelijk de natuurlijke ontwikkeling van het menselijke bewustzijn. En verder zorgt deze chemische troep in onze lucht, laten we dat vooral niet vergeten, ook voor tal van ernstige gezondheidsproblemen. Onze overheid weet dit, maar doet niets dan liegen, bedriegen en ontkennen.

Wij zitten dankzij onze misdadige overheid allemaal gevangen in een kooi van onzichtbare straling. En dit gaat verder dan alleen UMTS, RFID en HAARP. Want ook hoogspanningsmasten geven straling af. Met een eenvoudige oplossing van een Zwitserse onderzoeker kunnen we onze elektriciteit ook verplaatsen zonder deze schadelijke straling. Door dit in Nederland niet te doen, stelt de overheid haar burgers onnodig bloot aan deze schadelijke straling. Miljoenen Nederlanders wonen of werken in het stralingsgebied van hoogspanningskabels.

En wat te denken van zogeheten spaarlampen. Ook deze lampen geven schadelijke straling af. Onze overheid wil er juist voor zorgen dat we straks alleen nog maar spaarlampen kunnen kopen, zodat we allemaal nog meer straling mogen ontvangen.

En er lijkt geen einde aan te komen, want ook de magnetron produceert schadelijke straling. En wat te denken van de steeds groter wordende flatscreens van televisietoestellen en computers?

Al deze elektromagnetische straling dringt door tot diep in ons. Het heeft een verwoestende werking op tal van subtiele balansen die gezamenlijk over onze gezondheid waken. Met deze steeds erger worden elektrosmog maken we onze eigen gezondheid kapot. Onze nationale overheid weet dit maar al te goed, en kiest er daarom bewust voor om ons recht op gezondheid nog verder aan te tasten.

Kortom, de Nederlandse overheid doet helemaal niets om de gevaren voor de volkgezondheid veroorzaakt door kunstmatige stralingen tegen te gaan. Sterker nog, ze stimuleert het produceren van deze schadelijke straling. Vooral kinderen lopen hierdoor onaanvaardbare gezondheidsrisico's, want steeds meer gaat thuis en op school draadloos. Ook hier kiest de Nederlandse overheid onmiskenbaar voor geld ten koste van gezondheid. Dit is een directe schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Aanklacht 33: De Nederlandse overheid doet niets om inname van giftige stoffen te voorkomen

Laten we ter illustratie van deze aanklacht eens kijken naar fluoride. Zoals eerder is verwoord bij aanklacht nummer 23 weet de Nederlandse overheid dat fluoride een uiterst giftige stof is. De Nederlandse overheid doet in het algemeen echter volstrekt niets om al die gevaren tegen te gaan van het gebruiken of consumeren van giftige, bestraalde of genetische gemanipuleerde (voedings-) middelen. Dit is een directe schending van het recht op gezondheid voor alle burgers in Nederland gepleegd door de Nederlandse overheid.

Maar het is nog veel erger. Laten we maar eens naar de kunstmatige kleur-, geur- en smaakstoffen kijken die structureel aan onze voeding wordt toegevoegd. De overheid heeft dit allemaal goedgekeurd en in Europees verband zijn deze onnatuurlijke, lichaamsvreemde stoffen genummerd en voorzien van de beginhoofdletter E

van Europa (want hoe groter de afstand tot de burger, des te minder last heb je immers van hen!).

Van een groot deel van deze officieel toegestane E-nummers is aangetoond dat ze ernstige gezondheidsschade kunnen veroorzaken. Vele E-nummers zijn ronduit kankerverwekkend. Asbest moet in Nederland met de grootst mogelijk zorg worden behandeld, maar de evenzo kankerverwekkende E-nummers mogen we gewoon van de schappen in de supermarkt pakken.

Laten we eens twee extreem schadelijke E-nummers onder de loep nemen. Onder de schuilnaam E951 krijgen wij de gifstof aspartaam toegediend. Deze levensgevaarlijke zoetstof zit verwerkt in meer dan 6000 voedingsproducten, waaronder dus alle zogenaamde 'light'-producten. En wanneer de aldus gekweekte kankercellen eenmaal lekker bezig zijn, dan wordt het fysieke lichaam inderdaad heel snel een behoorlijk stuk lichter en klopt de aanduiding 'light' dus. Aspartaam zit trouwens ook standaard verwerkt in heel erg veel 'medicijnen'. We kunnen geen hoestdrankje meer kopen zonder aspartaam. Iedere apotheekmedewerker kan beamen alle 'medicijnen' zonder aspartaam de afgelopen jaren systematisch zijn verwijderd uit het assortiment.

En wat te denken van monosodiumglutamaat, afgekort MSG, gifstofnummer E621? De gezondheidsschade die deze zogeheten smaakversterkers aanrichten is levensgroot. Er is een directe relatie tussen obesitas (overgewicht) en de inname van E621. En mensen met overgewicht denken er goed aan te doen om over te stappen op de 'light'-producten. De ene gifstof stimuleert de vraag naar de andere gifstof. En overheid doet ondertussen wat ze al jaren doet: de andere kant opkijken, liegen, ontkennen en daarna weer bezig met *business as usual*: overleven in de politieke slangenkuil.

Onze volstrekt incompetente en zelfzuchtige politici hebben besloten dat de Codex Alimentarius in Nederland van kracht mag gaan worden. Dit metersdikke document - opzettelijk zo ontoegankelijk gemaakt om die vervelende, bewust-levende mensen buiten spel te zetten, is bedoeld om onze broodnodige kruiden en mineralen te weren uit onze voeding ten faveure van de levensgevaarlijke E-

nummers. De natuur eruit en de kankerverwekkende chemicaliën erin.

Hallo, volksvertegenwoordigers en dienaren van het volk - de letterlijke betekenis van ambtenaren! Waar zijn jullie in Hemelsnaam mee bezig?

Hallo, burgers van Nederland! We worden met elkaar opzettelijk vergiftigd! Het begon heel erg voorzichtig, maar nu lijkt het hek helemaal van de dam. Zijn we met elkaar zo wilsonbekwaam geworden dat het ons ook helemaal niets meer kan schelen? Hoe heeft het zover met ons kunnen komen? Gaan we nog met elkaar op tijd wakker worden? Of laten we ons als makke lammeren nog verder kapot maken?

Wanneer worden we met ons allen nu toch eindelijk eens echt wakker?

10. Conclusies

Wat is nodig om onze volksgezondheidszorg weer gezond te maken? Dit hoofdstuk presenteert een passende en duurzame oplossing voor de geconstateerde tekortkomingen van de huidige volksgezondheidszorg in Nederland.

1. Voeg per direct het Universele Recht van de Mens op Gezondheid toe aan onze Grondwet, om dit grondrecht er daarna nooit meer uit te halen.

2. Pas zo snel als mogelijk de volstrekt verouderde wetgeving op het gebied van volksgezondheidszorg aan. Geef de reguliere artsen alle vrijheid om op zoek te gaan naar de werkelijke oorzaken van ziekte. En zorg per direct voor acute bijscholing in de Salveologie voor alle professionals die zich mogen bezig houden met de gezondheid of het leven van andere mensen. En doorbreek ook het wettelijke monopolie van de reguliere zorg. Biedt in de wet ruimte voor andere benaderingen van gezondheid dan de levensgevaarlijke, farmaceutische benadering van het onderdrukken van ziekteverschijnselen. Open de weg voor een volwaardige mededinging door gezondheidsbenaderingen die wel het gehele aandachtsveld bestrijken van integrale gezondheidsbevordering en die niet gedomineerd wordt door de farmaceutische industrie.

3. Ruil het contraproductieve vijanddenken in voor zuiver leven in natuurlijke harmonie. Dit wordt in de eerstvolgende paragraaf uitgebreid toegelicht. Dit vijanddenken vinden we niet alleen rond het willen bestrijden van ziekte, maar bij het willen bestrijden van *alles* waarvan wij denken dat het hier niet hoort. Zou de oorzaak van dit alles misschien iets te maken hebben met onze denkwijzen?

Vijanddenken creëert vijanden. En des te harder we trachten deze vijanden een kopje kleiner te maken, des te sterker worden deze vijanden. We zien dit overal om ons heen. Waarom houden we dan toch nog altijd krampachtig vast aan dat volstrekt contraproductieve vijanddenken?

Wij roepen alle burgers van Nederland op de (landelijke) politiek te bewegen bovenstaande wetswijzigingen op de kortst mogelijke termijn door te voeren. In Nederland lopen we graag voorop. Maar op het gebied van volksgezondheidszorg staan we eigenlijk al bijna anderhalve eeuw stil, en gaan we dus steeds harder achteruit. Laten we daar nu eindelijk eens verandering in brengen. En laten we ook eindelijk maar eens bewust afscheid nemen van het levensgevaarlijke vijanddenken. Ziekte is namelijk niet ons grootste probleem als het gaat om gezondheid, maar dit vijanddenken!

11.1 Van vijanddenken naar zuiver leven in natuurlijke harmonie

Vijanddenken verandert zelfs onze allerliefste vrienden in levensgevaarlijke vijanden. Dit zien we overal op Aarde, en niet alleen nu, maar in onze gehele geschiedenis. Wij mensen staan nu aan de vooravond van een bewustzijnssprong waarbij we bewust afscheid gaan nemen van dit contraproductieve vijanddenken (zoals ook wordt beschreven in het boek *Bewustzijnsdynamiek*, eveneens uitgegeven door Pateo, zoals weergegeven op bladzijde 80 van dit boek).

Vijanddenken is dankzij de Fransman Louis Pasteur (1822 – 1895) de allesoverheersende denkwijze geworden in onze reguliere 'geneeskunde'. Pasteur beweerde dat ziekte van buiten af wordt veroorzaakt door zogenaamde microben. Pasteur beschouwde deze microben als vijanden, en onze reguliere artsen doen dat nog steeds. Onze 'vijanden' worden hierdoor steeds sterker en gevaarlijker. Hoe zou dat nou toch komen?

Diezelfde Louis Pasteur heeft ook het beestachtige experimenteren op dieren geïntroduceerd. Zijn vijandtheorie is destijds met één stem meer voor dan tegen in de ‘Gezondheidsraad’ aangenomen. Deze contraproductieve vijandtheorie heeft zo de basis gelegd voor het waanidee van vaccinatie, waarin nog steeds hele volksstammen geloven. Vaccinatie gaat ervan uit dat ziekte van buitenaf komt, terwijl ziekte juist van binnenuit komt. Vaccinatie heeft dus geen enkele zin en bevordert juist ziekte. De cijfers na inenteting tegen pokken

laten dan ook een enorme stijging (!) in het aantal sterfgevallen door pokken zien. Beter hygiëne heeft ons van de pokken verlost. De inentingen hebben alleen maar voor meer doden gezorgd! Onze overheid weet dit, maar stelt toch de levensgevaarlijke inentingen verplicht. Hoe lang laten we nog met ons sollen?!

De Franse bioloog Antoine Béchamp heeft laten zien hoe schadelijk het vijanddenken van Louis Pasteur is voor onze gezondheid. Béchamp onderzocht wat er gebeurde met onze vrienden zoals bacterien, schimmels, virussen en parasieten wanneer we hen de oorlog verklaren en ze proberen kapot te maken. Hij ontdekte onder de microscoop dat deze micro-organismen het vermogen tot biologische transmutatie hebben, oftewel het veranderen van vorm. Béchamp noemde dit *pleomorfisme*, oftewel meervormigheid. Als gevolg van de aanvallen die op hen werden uitgeoefend, veranderde een schimmel bijvoorbeeld in een parasiet of een bacterie in een virus. Ook gingen de micro-organismen onderling samenwerken. Hoe feller de aanval, des te feller de reactie van deze micro-organismen. Vijanddenken bestrijdt niet de 'vijand'; het creëert krachtige vijanden!

Ook de Italiaan Tullio Simoncini kwam op het spoor van het pleomorfisme. Deze oncoloog ontdekte dat kanker (ook) een schimmel is, en werd daarvoor als beloning uit zijn functie gezet. Er zijn daarnaast ook virale vormen van kanker en kanker is eveneens in verband gebracht met parasieten. Vanwege het pleomorve karakter gaat kanker juist uitzaaien na een vijandige aanval met chemotherapie of bestraling. Deze 'behandeling' veroorzaakt dus de uitzaaiingen! Waar zijn we in Hemelsnaam mee bezig?

Micro-organismen horen bij het leven. Zij zijn de oervormen van leven en vervullen een zeer complexe functie. Iedere vorm van cellulair leven op Aarde vertoont genetische verwantschap met elkaar. Zo hebben mensen een genetische verwantschap met micro-organismen. Sterker nog, we zijn hieruit opgebouwd en ze vormen daarom een onmisbaar onderdeel van ons integrale gezondheidssysteem.

Hetzelfde geldt voor planten en dieren. Béchamp ontdekte dat als hij ophield met de micro-organismen te bevechten en in plaats

daarvan wat hij noemde het 'interne milieu' verbeterde door te werken aan de omgeving van de cellen, deze zogenaamde 'ziekteverwekkers' niet verdwenen, maar juist meehielpen de cellen te repareren.

Béchamp bestreed dus geen ziekte, maar hij bevorderde de gezondheid, en alle micro-organismen deden als vanzelf hetzelfde. Dit is het cruciale verschil. Ziektebestrijding zorgt voor meer ziekte, en dat zien we dus precies terug in onze volksziektezorg. Gezondheidsbevordering zorgt voor meer gezondheid, en het wordt de hoogste tijd dat we het fundamentele verschil hiervan met ziektebestrijding leren begrijpen.

Pasteuriseren

Maar als het vijanddenken van Pasteur de grootste bedreiging is voor onze gezondheid, hoe zit het dan met het naar hem vernoemde proces van Pasteuriseren? Pasteuriseren vernietigt 'vijandige' bacteriën door kortstondige verhitting. Bij pasteuriseren worden, in tegenstelling tot bij steriliseren, niet alle micro-organismen vernietigd. Pasteuriseren heeft tot doel het aantal 'vijandige' micro-organismen te verminderen tot een 'veilig' niveau. Steriliseren is een met pasteuriseren vergelijkbaar proces met een veel hogere temperatuur, waardoor de smaak sterk verandert omdat de eiwitten in het gesteriliseerde product door de hoge temperatuur chemische wijzigingen ondergaan.

Er zijn twee wijdverbreide methodes om melk te pasteuriseren: hoge temperatuur in een korte tijd (HTST) en ultra hoge temperatuur in een ultrakorte tijd (UHT). Bij HTST wordt melk tot een temperatuur van 72°C gebracht voor een periode van minstens 15 seconden. Bij UHT daarentegen wordt de melk tot een temperatuur van 138°C gebracht voor een periode van minstens 2 seconden.

Het wordt steeds duidelijker hoe ongezond pasteuriseren werkelijk is. Zo bevat 'rauwe' melk essentiële bestanddelen die bij pasteurisering verloren gaan, zoals de immuclobines en enzymen lipase en fosfatase. Ook bevat 'rauwe' melk 20% meer vitamine B6.

Wanneer wij micro-organismen als bacteriën, schimmels, virussen en parasieten proberen te bestrijden, dan veranderen ze in onze ergste

vijanden. Micro-organismen vormen de bouwblokken van leven. Ziekte heeft daarom een cruciale functie in dit leven. Ziekte ontstaat namelijk wanneer onze verbinding met de natuur is verbroken. Ziekte heeft dus een signaalfunctie. Negeren we dit signaal, dan wordt het signaal sterker. Dankzij ziekte worden we ons dus bewust van onze verbinding met de natuurlijke harmonie. Ziekte helpt ons om te leren hoe zuiver en gezond te leven.

Micro-organismen zijn dus onze vrienden en nadrukkelijk niet onze vijanden. Maar hoe helpen onze vrienden ons dan? Béchamp toonde aan dat micro-organismen genetisch gecodeerd zijn om zwakke organismen op te ruimen omdat ze door de natuur niet meer als levensvatbaar worden beschouwd. Dit proces gebeurt echter langzaam en het leven biedt elke cel de veerkracht om te herstellen en sterker te worden. Deze zelfde micro-organismen blijken vervolgens de genetische code te hebben om de cellen te helpen levensvatbaar te blijven. Dit alles wordt niet veroorzaakt door de micro-organismen zelf. Onze microvrienden komen alleen maar in actie indien de omgeving van de cellen verandert.

Behalve celdegeneratie is dus ook celregeneratie mogelijk. Toch is de basis van onze moderne geneeskunde niet de theorie van Béchamp geworden, maar die van Pasteur. Het gevolg is pasteurisatie, vaccinatie en medicatie, allemaal op basis van het buiten de deur houden van 'indringers'.

We vechten hiermee tegen onszelf, want bacteriën en andere micro-organismen tot vijand verklaren heeft ons niets dan slechts gebracht omdat wij ons feitelijk buiten de natuur plaatsen. Door tegen de natuur in te gaan in plaats van mee te werken met de natuur hebben we een verkeerde basis geschapen voor de reguliere geneeskunde. We vechten dan namelijk tegen het leven, tegen de natuur. En tegen het leven vechten, betekent automatisch voor de dood strijden. Het gevolg is daarom alleen maar een toename van dood en ziektes en uiterst toxische medicijnen die ons hiervan moeten genezen. Dit is een volstrekt heilloze weg waar we nu heel snel van af mogen stappen.

Pasteuriseren is dus als het platbombarderen van de vermoedelijke huizen van de 'terroristen'. Maar er bestaan helemaal geen 'terroristen'. We zijn allemaal mensen, niemand uitgezonderd, die menen het goede te doen. Maar hoe goed is het om een medemens te willen doden of te beschadigen, op welke wijze dan ook? Of hoe goed is het om dit met een dier te (laten) doen? En hoe goed is het om dit te (laten) doen met onze microvrienden? Laten we in Hemelsnaam hopen dat dit voor steeds meer mensen op Aarde retorische vragen mogen zijn of worden.

Maar net als in het Midden-Oosten (en eigenlijk overal op onze prachtige moederplaneet Gaia) zit ook onze voedselindustrie gevangen in het vijanddenken. Pasteurisatie heeft gunstige darmbacteriën als salmonella en e-coli gedwongen tot zelfverdediging, waardoor ze nu dodelijke ziekteverwekkers kunnen zijn. Wie echter ongepasteuriseerde rauwe biologische melk drinkt van grasgevoerde dieren krijgt deze oorspronkelijke bacteriën weer gewoon binnen, die ons vervolgens weer gewoon op een natuurlijke manier helpen om gezond te blijven. Natuurlijke, onbewerkte melk vertoont een synergie van bacteriën, vetten, eiwitten, suikers en andere stoffen waarin salmonella en e-coli een belangrijke, natuurlijke rol spelen.

Denken we nu werkelijk dat wij kunnen ‘winnen’ van deze oervormen van leven die enkele miljarden jaren langer op deze Aarde bestaan dan wijzelf? De kracht van de natuur, van het leven, is altijd oneindig veel sterker en het is levensgevaarlijk en ronduit arrogant om te denken dat wij hierboven zouden kunnen staan.

Het gaat hier natuurlijk niet alleen over melk, maar over alle natuurlijke, onbewerkte voedingsmiddelen. Zo bevat natuurlijk, ongeraffineerd zeezout een mineralencomplex van maar liefst 84 mineralen, waaronder zeer 'giftige' elementen als kwik, aluminium, arsenicum en lood. In geïsoleerde vorm zijn deze elementen ziekmakend en dodelijk, maar in synergie met de 80 andere mineralen in natuurlijk zeezout zijn ze niet alleen ongevaarlijk, maar zelfs noodzakelijk.

Alleen de natuur heeft de intelligentie om voor de juiste remmende factoren te zorgen die dit mogelijk maken. Het leven werkt op basis van complexe gehelen (holisme), nooit volgens de isolaten

waarop onze reductionistische en mechanistische wetenschap is gebaseerd.

Door onze krampachtige pogingen bacteriën te bevechten door middel van antibiotica (letterlijk: anti-leven), hebben we onnatuurlijke microvijanden als de MRSA- en de stafylococ-bacterie gecreëerd in ziekenhuizen. Hierdoor worden juist die plekken die ons beter zouden moeten maken een ware haard van dodelijke ziekteverwekkers! De naamgeving 'ziekenhuis' dekt dan ook geheel de lading: een huis vol ziekte en ziekteverwekkers. Wie gezond wil worden of blijven moet daar zeker niet zijn.

Ook ziektes die we dachten te hebben ‘uitgeroeid’, komen terug in een sterkere vorm. En er is geen vaccin of medicijn die ons hiertegen kan beschermen. Het enige wat wel helpt is het bevorderen van onze gezondheid door de omgeving van onze cellen te verbeteren, ons immuunsysteem dus. Daarin ligt onze toekomst, en nadrukkelijk niet in nog meer contraproductieve Pasteuriaanse medicatie en vaccinatie.

Alles waaraan we aandacht schenken, wordt alleen al vanwege deze aandacht, versterkt en vergroot. Dit is een Cosmische Wet, waaraan niets of niemand zich kan onttrekken. Door (negatieve) aandacht te geven aan 'ziekteverwekkers' worden deze steeds sterker. En de bedreigde micro-organismen worden door hun overlevingsdrang steeds vindingrijker. Onze microvrienden hebben zo geleerd om het immuunsysteem voor de gek te houden. Ze zijn zelfs slim genoeg om zich in een celkern op te sluiten. Daarnaast zijn sommige micro-organismen in staat om zowel in een aërobe (zuurstofrijke) als anaërobe (zuurstofarme) omgeving te overleven.

Vanuit het vijanddenken is dit alles moeilijk te begrijpen. Is het immuunsysteem dan zo dom dat ze zich zomaar laat foppen? Zo komen we ook op benamingen als ‘auto-immuunziekte’. Een immuunsysteem dat zichzelf aanvalt, moet immers wel ziek zijn. Ons immuunsysteem is echter niet ziek. Onze denkwijze is door en door ziek. Dat is het werkelijke probleem. Laten we daarom maar snel vrede sluiten met onze microvrienden, dan hoeven ze ons immuunsysteem ook niet langer om de tuin te leiden.

Ook ons immuunsysteem is juist helemaal niet ziek of dom. Ons immuunsysteem laat bepaalde micro-organismen juist opzettelijk door, zoals schimmels en virussen. Deze microvrienden ruimen namelijk zeer selectief uitsluitend die organismen op die te zwak zijn om voort te kunnen bestaan.

Ons immuunsysteem en onze microvrienden behoren tot de oplossing en nadrukkelijk niet tot het probleem. We kunnen ons daarom betere afvragen waarom onze microvrienden zo verschrikkelijk veel opruimwerk te doen hebben. Laten nu eens werk gaan maken van het verbeteren van alle zwakke plekken in onze gezondheid. Het leven wil heel graag door en vertoont een enorme veerkracht. Als we in die kracht gaan staan en ons lichaam weer de stoffen geven om zichzelf opnieuw op te bouwen, dan zal het onmiddellijk aan de gang gaan en celregeneratie in gang zetten. Het leven is geen oorlog tegen vijanden; het leven is een Cosmische dans met vrienden.

Laten we eens zien hoe onze microvrienden de kunst van het dansen beheersen. Er zijn paddestoelen (schimmels) die aan dode of halfdode boomstammen groeien. Hun taak is deze boomstammen op te ruimen. Als de natuur werkelijk roekeloos was, zou ze dan die schimmels precies op die plek in het bos laten voorkomen? Zouden de schimmels in hun vernielzucht dan niet het hele bos opruimen?

Waarom wordt die ene rozenstruik opgevreten door luizen en de plant ernaast niet? Als insecten allesvernietigende veelvraten zouden zijn, dan zouden ze nu toch wel alles hebben kaalgevreten. We kunnen de bladluis als vijand zien en ze kapot proberen te spuiten met een of ander chemisch goedje dat alles doodt op zijn pad en dat alleen maar even 'werkt' op de korte termijn. De rozenstruik zal er echter niet gezonder op worden, integendeel want nu heeft deze struik ook nog gif te verwerken. Wanneer we de rozenstruik echt willen helpen, dan dienen we deze plant via de bodem goede voeding toe bedoeld voor de wortels van de rozenstruik. Doordat de roos gezonder wordt zoeken op termijn de luizen een ander heenkomen. Als beloning voor het op deze manier gezonder maken van de rozenstruik krijgen we de meest prachtige rozen te zien en te ruiken!

Wat voor de rozenstruik geldt, dat geldt ook voor ons lichaam. De natuur beloont ons altijd wanneer we met haar meewerken. De Japanner Teruo Higa heeft op basis van fermentatie een synergetische verbinding ontwikkeld van zo’n 80 micro-organismen, waaronder zuren en schimmels, die hij EM noemt, Effectieve Micro-organismen. EM wordt met succes toegepast in de landbouw om het bodemleven te verrijken, maar het blijkt ook waterzuiverende eigenschappen te hebben. Het is bovendien drinkbaar voor mensen en is immuunbevorderend, met name voor mensen met de ziekte van Crohn en andere darmaandoeningen.

Net als een rozenstruik hebben wij ook wortels. Dat is namelijk de functie van onze maag en onze darmen. En de inhoud van ons maag/darmstelsel, dat kunnen we beschouwen als onze ‘bodem’. Zo blijken wortelgroente en wortelkruiden eveneens zeer goed te zijn voor onze lever en darmen. Een gezonde werking van de lever en darmen - onze wortels in de bodem - bevorderen een gezonde groei van het geheel. We zien hier dus een directe parallel met de rozenstruik en feitelijk met de gehele natuur. Dat is *natuur*lijk ook logisch, want ook ons fysieke lichaam maakt deel uit van diezelfde natuur.

Het inzicht dat al onze organen met elkaar in een complexe, synergetische verbinding staan, een proces dat *homeostase* wordt genoemd, hebben we te danken aan opnieuw een Fransman. De fysioloog Claude Bernard ontwikkelde het concept van homeostase en concentreerde zich met name op het vermogen van de lever om suikers te verwerken. Zijn conclusie was dat onze lever niet gemaakt is om veel suikers te verwerken en dat een hoge suikerinname onherroepelijk leidt tot ziekte. Hij was een tijdgenoot van Béchamp en samen vormden ze de directe tegenhangers van Louis Pasteur.

De simplistische en reductionistische visie van Pasteur kreeg echter de overhand boven de holistische visie van Béchamp en Bernard. Het vijanddenken van Pasteur vormde zo de basis van onze reguliere 'geneeskunde'. Het is echter een goed bewaard geheim gebleven dat Louis Pasteur op zijn sterfbed Béchamp en Bernard gelijk heeft gegeven vanwege het overweldigende karakter van hun bewijsvoering!

Als micro-organismen bouwblokken zijn van leven, dan zijn mineralen dat zeker ook, want zij waren er nòg eerder. Nergens op Aarde komen meer mineralen voor dan in de zee. Een gezonde, onvervuilde zeeomgeving is dan ook volledig ziektevrij.

Wie water alleen ziet als water en niet als een levende intelligentie, heeft het mis. Zeewater blijkt namelijk de intelligentie te hebben om de perfecte mineralensamenstelling te scheppen uit het aanbod dat de zee krijgt van ondergrondse en bovengrondse vulkanen en mineralen die terugspoelen van land naar zee door neerslag. Elke zee blijkt min of meer dezelfde mineralensamenstelling te vertonen. Zo zijn er op zeebodems magnesiumballen aangetroffen die door het zeewater worden beschouwd als overtollig en dus geen onderdeel uitmaken van het zeemineralencomplex.

Zeewater bevat 92 door de huidige wetenschap geïdentificeerde elementen en zeezout 84 geïdentificeerde elementen, allemaal in de dezelfde verhouding en samenstelling ten opzichte van elkaar. Het werkelijke aantal elementen zou wel eens ver daarboven kunnen liggen.

De Fransman René Quinton ontdekte aan het eind van de 19e eeuw dat zeewater voor 98% identiek is aan bloed en hij beschouwde zeewater dan ook als een bloedplasma. Ook Quinton geloofde dat zowel de oorzaak als de oplossing van ziekte de omgeving van de cellen was en legde zich erop toe het bloed te zuiveren en te reinigen door middel van zeewateroplossingen. Hij vroeg zich af of zeewater niet te verdunnen is en dan te gebruiken als bloed. Hij ontwikkelde een zeer streng protocol waarbij zeewater gewonnen moest worden op ruim 50 kilometer van de kust en op 300 meter diepte, in niet-metalen vaten getransporteerd moest worden naar de kust en koudgefilterd moest worden en verdund tot een isotone oplossing, waarbij het zoutgehalte identiek is aan dat van bloed (0,9%). Dit ‘zeeplasma’ diende hij vervolgens toe aan zieke zwerfhonden. Hij wist de zwerfhonden stuk voor stuk op te lappen en in één extreem experiment verving hij het bloed van een hond volledig door verdund zeewater. De hond overleefde het experiment niet alleen, maar kreeg gezonder

bloed dan ooit tevoren en leefde nog heel lang in volmaakte gezondheid.

Quinton zette gratis klinieken op in heel Frankrijk en wist mensen te genezen met zeewaterinjecties van de degeneratieve ziektes van zijn tijd, zoals tuberculose en cholera. In Afrika diende hij zelfs met succes zeewaterinfusen toe. Door te zorgen voor perfect bloed bevorderde Quinton regeneratie van de cellen en bevestigde hij de theorieën van Béchamp en Bernard dat het gaat om de omgeving van de cellen en dat alle organen met elkaar in verbinding staan door middel van homeostase.

Deze drie Fransmannen bewezen dat werkelijke gezondheid ligt in de basis, dat wil zeggen de lever, de darmen en het bloed. De zee is de oersoep van het leven. Zij bedekt 70% van het aardoppervlak en in een gezonde, onvervuilde zeeomgeving is het planten- en dierenleven volmaakt gezond en leeft minimaal twee keer zo lang als het leven op de 30% landmassa waarop wij leven.

We weten dat een mineralentekort leidt tot verzuring, hetgeen de basis is van alle ziekte. Zeemineralen alkaliseren en het is van belang dat ons bloed een licht alkalische zuurgraad heeft (en behoudt) van 7,4 pH. Bernard concentreerde zich op de lever en hoe deze samenwerkt met de andere organen. De lever is als centraal ontgiftingsorgaan onder andere verantwoordelijk voor de kwaliteit van het bloed. Quinton legde zich toe op het zuiveren van het bloed. De zee is de basis van alle leven op deze aarde. Door bloed te vermengen met verdund zeewater krijgen de cellen de oorspronkelijke levensinformatie en –energie terug. Béchamp ontdekte dat micro-organismen zowel goedaardig als kwaadaardig kunnen zijn, afhankelijk van de mate van verzuring waaraan het systeem wordt blootgesteld. We kunnen nu begrijpen waarom zoveel degeneratieve en ‘auto-immuun’ ziektes bloed- en orgaanziektes zijn.

Al deze zuivere gezondheidsonderzoekers waren bezig met de basis van gezondheid. Dit is tevens de basis van alle leven, en dit betreft nadrukkelijk niet alleen mensenlijk leven en gezondheid. We zagen al dat de Effectieve Micro-organismen bevorderlijk zijn, zowel als

natuurlijke landbouwmethode om de bodem te verrijken alsook ter verrijking van de menselijke darmflora. Ook zeewaterverdunningen blijken zeer effectief te zijn in de landbouw, zoals de keel-, neus- en oorarts Maynard Murray al in 1936 ontdekte. Daarnaast zijn zeewaterverdunningen ook te drinken en vormen zo een perfect mineralencomplex voor ons mensen. Dit zijn slechts enkele van talloze voorbeelden van gezonde oplossing voor mens en milieu.

De Duitse biochemist Hans Fischer toonde aan dat chlorofyl (bladgroen) voor 98% identiek is aan hemoglobine, een eiwit dat verantwoordelijk is voor de aanmaak van rode bloedlichaampjes en het transport van zuurstof door het bloed. Interessant genoeg komt weer dat getal 98% voorbij. Quinton toonde aan dat zeewater voor 98% identiek was aan bloed. Zowel zeewater als chlorofyl moeten dus beschouwd worden als bloedplasma's. Echt vreemd is dat niet als je beseft dat chlorofyl het product is van fotosynthese (de interactie tussen zonlicht en water) en dat dit voor het eerst plaatsvond in de zee. Fotosynthese leidde tot groene, eencellige organismen en deze spoelden aan op het land om zo de basis te vormen voor het plantenleven.

Uit de onmiskenbare genetische verwantschap tussen mensen en dieren enerzijds en de zee en groene planten anderzijds, kunnen we heel duidelijk zien dat mensen en dieren ontstaan zijn uit zee- en plantenleven. Zeemineralen en groene planten bevatten DNA- en RNA-informatie die vanwege deze verwantschap herkend worden door onze cellen. Groene planten en zeemineralen zijn alkalisch en werken verzuring en ziekte tegen.

Zowel zeewater als groene planten zijn opgebouwd rondom het mineraal magnesium. Nu kunnen we ook begrijpen waarom juist magnesium het wondermineraal is dat ontspanning en gezondheid bevordert in plaats van samentrekking en verzuring. Magnesium is het mineraal van het leven.

Wat bedekt onze Aarde? Van fysieke buitenkant is 70% zeewater en bedekken groene planten het grootste deel van de overige 30%. Moeder Aarde toont ons gezondheid op een presenteerblaadje: eet

gezonde groene planten en drink gezond zeewater. Van beiden is de voorraad oneindig vanwege de natuurlijke kringlopen. Wie dus lang en gezond wil leven zonder ziekte, die alkaliseert en mineraliseert zichzelf.

Maar als de natuur dan inderdaad zo prachtig mooi in elkaar steekt, waarom worden we dan toch nog ziek? Eigenlijk is het antwoord al gegeven, in het voorgaande. Maar laten we nu eerst maar eens naar onvoorwaardelijke Liefde kijken.

Liefde is de helende kracht van de natuur. Onvoorwaardelijke Liefde definiëren wij als geven zonder te nemen of iets terug te verwachten. De Natuur is één en al Liefde. Zij geeft voortdurend zonder ooit iets terug te nemen. De zon schijnt. De bladeren en vruchten groeien. We mogen al deze natuurlijke vruchten van Liefde allemaal ontvangen, zonder dat de Natuur iets van ons terugvraagt.

Liefde is daarom ook het enige afdoende antwoord op een verminderde gezondheid. Alleen door onvoorwaardelijke Liefde te geven aan onszelf zoals we nu zijn, dus ook inclusief eventuele ziekte, stellen we de natuur in staat haar werk te doen en onze gezondheid te optimaliseren. Onze Liefde bereikt op die manier onze eigen bodem en wortels - de omgeving van onze cellen - waardoor werkelijke genezing mogelijk wordt.

Door onszelf los te zien van onze ziekte en deze ziekte te haten en de oorlog te verklaren, haten we dat deel van onszelf dat ons niet bevalt en voeren we oorlog tegen onszelf. Daarmee gaan we dan tegen de Cosmische Liefdeskracht van de natuur in, met uiteindelijk de onvermijdelijke dood tot gevolg.

Ziekte is leven en dood tegelijk en wij kunnen dagelijks een keuze maken of wij ons bezig houden met negatieve, ziekmakende doodsenergie of positieve, gezondheidsbevorderende levensenergie. Ziekte biedt ons een unieke kans om te overdenken waar we mee bezig zijn en de noodzakelijke veranderingen te maken qua voeding, maar ook op het emotionele, energetische en zelfs spirituele vlak. Het gaat om het geheel (holisme), want alleen met goede voeding komen we er niet.

Als we onszelf emotioneel of energetisch blokkeren, dan komen al die goede voedingsstoffen niet of niet voldoende binnen. Ziekte is daarom onze leermeester. Als we de les goed leren, dan leren we de Liefde in onszelf en anderen te vinden. We gaan dan in de (ver)gevende kracht van de natuur staan. Als we de les niet goed leren, dan nekt de ziekte ons en mogen we het in een volgend leven nog maar eens proberen.

Onze leermeester Ziekte probeert ons te laten leren dat natuurlijke gezondheid een gevolg is van een goede voedingsbodem. Gezondheid is het gevolg van een natuurlijke groeikracht die begint bij de bodem en dan van onderen naar boven gaat. Dit voedt de elementaire kernpijler van onze gezondheid. Daarnaast is er nog een andere Heilige kracht. Deze werkt juist van boven naar beneden en heeft spiritualiteit tot gevolg. Dit voedt de energetische kernpijler van onze gezondheid, die via de emotionele kernpijler in wisselwerking staat met de elementaire kernpijler (zoals beschreven in het eerste hoofdstuk).

Onze lever en darmen staan daarbij aan de basis van onze gezondheid. Deze organen staan in direct contact met onze voedingsbodem. Onze lever is het centrale ontgiftingsorgaan. En onze darmen vormen het centrale ontlastingsorgaan. Beiden transporteren ze gifstoffen uit ons lichaam, mits ze goed werken en niet zelf vergiftigd zijn. Dit geldt ook voor ons denken en ons voelen, oftewel de energetische- en de emotionele kernpijler van gezondheid.

Claude Bernard toonde al aan dat onze organen samenwerken en dus een eigen intelligentie hebben. De enige intelligentie die we waarderen in onze samenleving is echter de mentale intelligentie, de intelligentie van het denkende brein. We verbinden hier veel status aan in de vorm van geld en andere materiële zaken, allemaal dingen van buiten onszelf. Heel veel energie gaat dus naar boven, naar ons hoofd. We zitten hierdoor vast in ons denken. Ons denken is amoreel, oftewel rationeel gezien zijn we in staat om met oneindig veel redeneringen recht te denken wat krom is. Sommige van deze redeneringen staan in onze geschiedenisboeken. Zo waren de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki volgens dit verstandelijk kromdenken ‘noodzakelijk omdat ze de oorlog beëindigden en veel bloedvergieten hebben bespaard’. Iedereen die niet vastzit in het mentale denkproces van ons hoofd voelt dat dit absoluut niet goed te praten valt.

Ons denken koloniseert ons gevoel, ons hart. Hierdoor leren we alsmaar minder te voelen. Dit maakt dat we met allerlei gevoelens zitten die we niet kunnen verwerken. Vertaald naar onze organen stroomt de bij een natuurlijke stroomrichting vitaliserende gezondheidskracht dan opeens in omgekeerde volgorde van boven naar beneden: van het hoofd naar het hart naar de darmen. Kan een bloem, plant of boom anders dan onder, vanuit de wortels groeien?

We zien de natuurlijke volgorde van darmen, hart en hersenen ook terug in het opnemen van voedsel. We verteren ons voedsel in onze darmen, daarna wordt het via ons bloed getransporteerd naar ons hart, dat het bloed rondpompt. En pas als laatste komt het bij ons hoofd. Is het niet interessant om te zien dat ons fysieke lichaam geen prioriteit geeft aan ons hoofd en onze andere extremiteiten (uiteinden van het lichaam) als het gaat om het transporteren van bloed. Ons fysieke lichaam geeft juist prioriteit aan de vitale organen die in de buik- en borstholte liggen.

Als ons fysieke lichaam onze darmen en ons hart als eerste bedient en ons hoofd pas als laatste, waarom volgen wij deze natuurlijke volgorde niet? In plaats daarvan zitten we vast in ons denken, waardoor we niet of niet genoeg gevoelens kunnen vormen over onze ervaringen en deze zeker niet kunnen verteren. Wanneer we wel de natuurlijke volgorde hanteren, dan laten we iets eerst op ons inwerken. Daarna geven we aandacht aan onze gevoelens erover. En tenslotte richten we onze bewuste aandacht op onze gedachten hierover.

Vastzitten in ons hoofd is ziekte nummer één in onze Westerse wereld en we lijden niet voor niets massaal aan depressie, hart- en darmklachten. We kunnen vandaag nog beginnen met de genezing van deze besmettelijke denkziekte. Hoe dichter we bij de natuur komen te staan, des te dichter we ook in contact komen met onze eigen

natuur. Ziekte herinnert ons eraan dat we zijn vervreemd van onze natuur. Dit is de werkelijke betekenis van ziekte.

Feitelijk kunnen we daarom stellen dat ook onze volksgezondheidszorg ziek is, doodziek zelfs. Deze zorg is namelijk volledig gebaseerd op het negatieve vijanddenken. Dit is dus niet alleen een denkziekte, het als een negatief gezwel in ons denken dat uiteindelijk alles kapot wil maken. Het negatieve vijanddenken is het ware probleem dat momenteel het grootste probleem voor onze volksgezondheid vormt. Onze ziektes proberen ons dat duidelijk te maken.

De vervreemding van onze natuur zien we feitelijk overal in onze samenleving terug. Onze samenleving is hierdoor verworden tot een ontzielde consumptiemaatschappij. Alles moet steeds meer en nog groter. Natuurlijke kringlopen zijn hierdoor volledig verstoord. Onze ziektes proberen ons ook dat duidelijk te maken.

De oplossing om de natuurlijke harmonie in onze samenleving weer te kunnen gaan herstellen begint bij leiderschap vanuit onze ziel, zowel persoonlijk leiderschap als het mogen leiden van anderen of het geleid worden door een ander. Daartoe gaat het slothoofdstuk van dit boek nader in op bezielend leiderschap. Dit laatste hoofdstuk is bedoeld om ons handreikingen te geven voor het gezamenlijk weer uit het dal klimmen van negatieve bestrijdingskunde richting de toppen van positieve gezondheidskunde.

11. Bezielend leiderschap

Zoals voorgaande duidelijk heeft laten zien, is onze volksgezondheidszorg gebaseerd op misleide en misleidende 'geneeskunde'. We hebben ons met ons allen laten misleiden door foute aannames en alle schadelijke (gezondheids-) effecten die hieruit volgden. Het is nu aan ons allemaal om gezamenlijk de huidige bestrijdingsmalaise te veranderen in een waar gezondheidsparadijs.

Maar hoe komen we precies tot de gewenste verandering? We kunnen dit van buitenaf doen, of van binnenuit. Laten we eens naar het verschil kijken tussen deze *externe*- en *interne* oriëntatie:

- Externe oriëntatie. We benaderen de gewenste verandering van buitenaf. We stellen vanuit de omgeving eisen en brengen in deze omgeving de benodigde verandering aan.
- Interne oriëntatie. We benaderen de gewenste verandering van binnenuit. We brengen veranderingen aan in de algehele organisatie. En over de wisselwerkingen daarbinnen maken we onderlinge afspraken.

Daarnaast kunnen we veranderingen op verschillende wijzen aanpakken, variërend van keihard tot fluweelzacht. Laten we ook eens naar het verschil kijken tussen een *harde*- en een *zachte* aanpak.

- Harde aanpak. We willen de verandering zo snel als mogelijk realiseren. We hebben daarbij vooral oog voor harde feiten.
- Zachte aanpak. We willen dat de verandering door alle betrokkenen wordt gedragen. We hebben daarbij ook oog voor verzachtende omstandigheden.

Wanneer we beide dimensies - oriëntatie en aanpak - combineren dan zien we vier veranderingsbenaderingen. Onderstaande tabel typeert deze vier aan de hand van aanduiding en doelstelling.

		oriëntatie	
		intern	extern
aan-pak	zacht	**mensgericht** aanvaardbaarheid	**omgevingsgericht** doeltreffendheid
	hard	**organisatiegericht** rechtmatigheid	**resultaatgericht** doelmatigheid

We kunnen met behulp van nadere nuances binnen de dimensies van oriëntatie en aanpak de vier veranderingsbenaderingen nog verder onderverdelen naar telkens twee verschillende handelingsperspectieven. Onderstaande tabel toont deze acht complementaire handelingsperspectieven.

	intern		**extern**	
zacht	samenbrengen	stimuleren	vernieuwen	verkennen
hard	beheersen	regelen	presteren	richten

Deze acht handelingsperspectieven vragen ieder om een overeenkomstige invulling van leiderschap. Laten we eens doorgaan op dit fenomeen van leiderschap. Wat is leiderschap eigenlijk.

10.1 Wat is leiderschap?

Leiderschap is een relatie tussen een leider en een geleide. Leiderschap is nadrukkelijk geen eigenschap van een leider, zoals velen ten onrechte denken. Leider en geleide creëren gezamenlijk het fenomeen van leiderschap. Leiderschap is dus een kenmerk van de relatie tussen leider en geleide.

Via dit - veelal stilzwijgend - 'overeengekomen' leiderschap beïnvloedt de leider de gedachten, gevoelens en waarnemingen van de geleiden. Tegelijkertijd laten de geleiden hun gedachten, gevoelens en waarnemingen beïnvloeden door de leider. Met name de be-

invloeding van de gevoelens zijn daarbij van belang, want daarin vinden we iemands motivatie en wil.

Leiderschapstheorie onderkent twee soorten: *transactioneel-* en *transformationeel* leiderschap. Hierin zien we nadrukkelijk het onderscheid tussen de externe en de interne oriëntatie terug.

Transactioneel leiderschap gaat uit van principes van ruil. Hierbij wordt verondersteld dat het gedrag van anderen gestuurd wordt door het nastreven van aangename gevoelens en het vermijden van het onaangename. Transactionele leidinggevenden geven daarom beloning en bestraffing in ruil voor het gedrag van de ander. Eigenlijk zijn daarom alle vormen van management gebaseerd op het idee van transactioneel leiderschap.

Transformationeel leiderschap, daarentegen, gaat er van uit dat anderen intrinsiek gemotiveerd worden door het werk wat ze doen. Het werk zelf en het resultaat is op zichzelf zo waardevol dat hieruit alle motivatie om het te doen gehaald wordt.

Ten aanzien van de nadere invulling van leiderschap onderscheidt de zogeheten situationele theorie vier stijlen van leidinggeven. In deze theorie wordt het gedrag van de leider gekoppeld aan het waarneembare gedrag van de geleide. Per situatie past dan de leider de stijl van leiding geven aan. In deze situationele aanpassingen kan de leider variëren tussen veel of weinig sturing en veel of weinig ondersteuning. Onderstaande tabel geeft dit weer.

		sturing	
		veel	weinig
onder-steuning	veel	**overtuigen** *doordrammen*	**overleggen** *voorleggen*
	weinig	**instrueren** *bevelen*	**delegeren** *afschuiven*

De theorie van de situationele leiderschapsstijlen stelt dat er geen algemeen geldende beste stijl van leiding geven bestaat. De beste stijl van leiding geven wordt volgens deze theorie immers gekoppeld aan

het waarneembare gedrag van de geleiden. Dit gedrag toont het competentieniveau van de geleide, welke is opgebouwd uit drie elementen:

- mate van kennis (cognitie);
- mate van vaardigheden (perceptie);
- mate van motivatie, inclusief mate van zelfvertrouwen (emotie).

Het grote probleem met managementtheorieën is dat ze geschreven zijn in braaftaal, om zo de ware aard van management te proberen te verhullen. Om deze ware aard juist te onthullen zijn daarom eveneens minder brave typeringen van elk van de vier situationele managementstijlen weergegeven. Deze ware aard voelen we overigens precies aan, met alle spanningen die dit teweegbrengt op de dagelijkse werkvloer.

Wanneer we nu de vier situationele leiderschapsstijlen vergelijken met de vier veranderingsbenaderingen, dan zien we daarin een onmiskenbare parallel. Veel of weinig sturing komt namelijk precies overeen met een harde of zachte aanpak. En veel of weinig ondersteuning komt feitelijk voort uit een externe- of interne oriëntatie. Laten we deze twee indelingen eens in elkaar schuiven.

		oriëntatie / ondersteuning	
		intern / veel	extern / weinig
aanpak / sturing	zacht / weinig	**mensgericht** aanvaardbaarheid **overleggen** *voorleggen*	**omgevingsgericht** doeltreffendheid **delegeren** *afschuiven*
	hard / veel	**organisatiegericht** rechtmatigheid **overtuigen** *doordrammen*	**resultaatgericht** doelmatigheid **instrueren** *bevelen*

11.2 Van theorie naar praktijk

Wanneer we nu eens rustig doordenken over de bovenstaande theorieën over leiderschap, dan kunnen we eigenlijk niet anders dan concluderen dat transactioneel leiderschap (aan de hand van een externe oriëntatie en weinig ondersteuning) feitelijk niets anders dan een gelegaliseerde vorm van chantage is, met stilzwijgende slavernij als resultaat. De diepere oorzaak hiervoor is de verslaving aan geld waar vrijwel iedereen met open ogen in is gestonken. En net als iedere verslaafde hebben we dus ook steeds meer nodig. Via onze groeiende behoefte aan geld voor ons dagelijks brood en andere peperdure vaste lasten, zijn we verworden tot hamsters in een steeds sneller ronddraaiende tredmolen. Het geld heeft ons meegesleurd in een ratrace die eigenlijk alleen maar verliezers kent. Verliezen we niet zelf, dan zijn het wel onze dierbaren, zoals onze partners, kinderen, ouders, broers of zussen. Ook vrienden moeten er natuurlijk aan geloven, maar die blijven we eigenlijk ongemerkt verversen.

En kunnen we dan niet anders dan concluderen dat veel sturing en een harde aanpak alleen maar via chantage, bedreiging of omkoping tot stand kan komen. En weinig ondersteuning en een externe oriëntatie komt dan feitelijk gewoon neer op het maar over de schutting gooien.

De enige zuivere leiderschapsstijl die derhalve overblijft, is het in alle eerlijkheid en openheid voorleggen aan de ander van hetgeen er werkelijk speelt. Al het andere betreft niets anders dan bonafide vormen van machtsmisbruik via omkoping, chantage of bedreiging. Echt leiderschap is daarom altijd mensgericht met algehele aanvaardbaarheid als doelstelling. Echt en zuiver leiderschap is persoonlijk, authentiek en verbindend. Echt en zuiver leiderschap is ook natuurlijk en bezielend. Laten we dit alles nu eens samennemen onder de aanduiding van *bezielend* leiderschap. Wat is dat dan? En waarom is het nu zo hard nodig om de gewenste veranderingen op Aarde door te voeren, want het gaat hier om veel meer dan alleen onze volksgezondheidszorg. Met de beantwoording van deze beide vragen besluit dit boek.

11.3 Wat is Bezielend Leiderschap

Bezielend leiderschap verbindt de (belevings-) werelden van alle betrokkenen tot in hun ziel. Ieder mens creëert de eigen realiteit of belevingswereld via de eigen gedachten, gevoelens en waarnemingen. Dit zijn de drie instrumenten van ons bewustzijn. Wij worden bewust van datgene wat wij waarnemen, voelen of denken. Laten we deze drie basisfuncties van ons bewustzijn eens onderzoeken.

Wij nemen waar via onze zintuigen of zinnen. We zien via onze ogen. We horen via onze oren. We ruiken via onze neus. We proeven via onze mond. En we worden gewaar via ons fysieke lichaam. In het dagelijks taalgebruik wordt dit laatste ook wel als 'voelen' aangeduid. Iemand voelt zich bijvoorbeeld koud, hongerig of ziek. Hier zullen we echter 'voelen' exclusief gebruiken voor onze emoties, om zo onnodige verwarring te voorkomen.

Wij mensen beschikken dus over vijf (gewone) zintuigen om daarmee waar te nemen. Via de eerste vier zintuigen - zien, horen, ruiken en proeven - leren we vooral onze buitenkant en alles wat daar omheen is kennen. Via ons vijfde zintuig, ook wel tastzin genoemd, kunnen we zowel de buitenkant als de binnenkant van ons lichaam waarnemen. Voor deze lichamelijke gewaarwordingen wordt ook wel de aanduiding van sensaties gebruikt. Onze vijf zintuigen worden ook wel de vijf poorten naar de fysieke wereld genoemd. We nemen het (fijn-) stoffelijke van de materiewereld waar met behulp van onze vijf zintuigen. Het resultaat hiervan kunnen we benoemen als (zintuiglijke) gewaarwording, ook wel perceptie genoemd.

Het is hierbij cruciaal dat het proces van gewaarworden zich van binnenuit voltrekt. Weliswaar bereiken allerlei signalen onze zintuigen, maar de indruk die deze signalen teweegbrengen is een gevolg van het innerlijke proces van waarnemen. Wij registreren onze werkelijkheid niet, maar we creëren deze via onze waarneming. Niet voor niets hebben we het over *zin*tuigen, ook wel onze zinnen genoemd. Met deze tuigen geven we zin, dat wil zeggen betekenis, aan de waargenomen werkelijkheid. Zingeving is het resultaat van de waarneming!

Voelen is een tweede basisfunctie van het menselijk bewustzijn. Dat wat wij voelen zijn onze gevoelens, emoties of gemoedstoestanden. De opeenvolging van onze gemoedstoestanden is ons gevoelsleven. Naarmate we hier meer contact mee weten te maken, is ons gevoelsleven rijker.

We kunnen onze gevoelens verdelen in positieve- en negatieve emoties, ook wel aangeduid als sympathieën en antipathieën. Wanneer we objectief kunnen zijn, dan kunnen we niet anders dan concluderen dat negatieve emoties uitsluitend resulteren in ongewenste effecten. Ze berokkenen onszelf en vaak ook anderen onnodig schade. We doen er allemaal goed aan negatieve emoties tijdig te herkennen en niet verder toe te laten in ons bewustzijn.

Emoties kunnen we beschouwen als een soort wind die plotseling door ons gevoelscentrum waait. Velen lokaliseren dit gevoelscentrum in ons hart, wat we terug zien in de aanduiding van hartstochten.

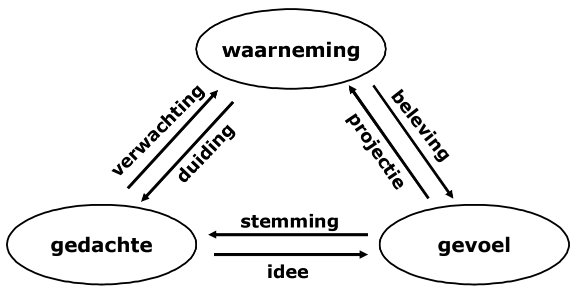
Denken is de basisfunctie die in de menselijke geschiedenis een steeds grotere rol is gaan nemen, zoals ook verderop zal worden toegelicht. De inhoud van ons denken of onze cognitie zijn onze gedachten. Deze basisfunctie wordt ook wel ons verstand genoemd, en veelal getypeerd als mentaal. Ons denken maakt gebruik van logica. Het resultaat van denken zijn bijvoorbeeld ideeën, principes, overtuigingen, uitgangspunten, regels of plannen.

Via de drie basisfuncties van het menselijk bewustzijn - perceptie, emotie en cognitie - kunnen we ook contact maken met anderen. We proberen dan zo dicht mogelijk in de buurt te komen bij wat de ander waarneemt, voelt of denkt. Dat doen we door te communiceren. We geven dan uiting aan onze gewaarwordingen, gevoelens of gedachten. Bij dit uiten kunnen we gebruik maken van spraak (inhoud: de woorden), stem (vorm: intonatie, volume, emotionele lading), schrift, afbeelding, geluid, gebaren, gezichtsuitdrukkingen, lichaamshoudingen en alles wat we daar verder nog meer bij willen gebruiken.

Onze uitingen vormen een vertaling van onze oorspronkelijke reacties (bestaande uit onze waarnemingen, gedachten en gevoelens).

Het geheel daarvan vormt ons gedrag. Ons gedrag omvat ons doen en laten. Evenzo is ook het *geen* uiting geven een manier om ons te uiten.

Onze gedachten, gevoelens en waarnemingen staan nadrukkelijk niet los van elkaar. Ze werken voortdurend op elkaar in. Zo beïnvloedt de verwachting op basis van een gedachte de waarneming, evenals een projectie vanuit een gevoel. Onze stemming als gevolg van ons gevoel beïnvloedt de gedachten. En een bepaald idee kan een gevoel teweeg brengen. Tot slot kan een waarneming leiden tot een duiding ervan door een gedachte of een beleving ervan door het gevoel. Dit zijn slechts zes voorbeelden van de onophoudelijke interacties tussen waarnemen, denken en voelen, zoals onderstaand figuur laat zien.

In sommige gevallen wordt de interactie tussen de drie basisfuncties gebruikt - of eigenlijk misbruikt - om een negativiteit te compenseren. Bekend is natuurlijk het overmatig eten of drinken (proeven) door iemand die zich ongelukkig voelt. De stimulering als gevolg van de waarneming door het proeven neemt dan slechts tijdelijk de aandacht even weg van het onplezierige gevoel, wat daarna onvermijdelijk weer onze volle aandacht mag ontvangen.

Bezielend leiderschap zorgt ervoor dat er tussen de drie basisfuncties van het bewustzijn van alle betrokkenen verbindingen ontstaan. De gedachtegangen sluiten daardoor op elkaar aan en versterken elkaar. De gevoelens komen onderling overeen en zorgen voor hartsverbindingen. En de waarnemingen groeien naar elkaar toe, waardoor de

betrokkenen steeds meer overeenkomstige indrukken krijgen. Bezielend leiderschap resulteert hierdoor via een groepsproces voor steeds sterkere onderlinge bindingen.

Naarmate de betrokkenen zich meer bewust zijn van hun eigen gedachtes, gevoelens en gewaarwordingen, zal de onderlinge afstemming op elkaar beter kunnen verlopen. Een bezielend leider stimuleert daarom zelfonderzoek en persoonlijke groei, zowel bij zichzelf als bij de anderen. Des te hoger het zelfbewustzijn, hoe eenvoudiger het wordt om te verbinden. Bezielend leiderschap staat daarom in het teken van het bevorderen van (zelf-) bewustzijn.

11.4 Noodzaak van Bezielend Leiderschap

We staan als mensheid op Aarde nu vlak voor een collectieve bewustzijnssprong omhoog, zoals uitgebreid wordt beschreven in het boek Bewustzijnsdynamiek. Nu zitten we nog in het restant van een maatschappij die gebaseerd is op macht, ego en verstand. Na de massale sprong naar een hoger niveau van bewustzijn creëren we een samenleving die gebaseerd is op ethiek, intuïtie en gevoel. Laten we ook hier eens wat dieper op ingaan.

De behoefte aan macht komt van zelfzuchtige intenties. Machtsuitoefenaars willen dat anderen doen wat zij willen. Ze hanteren machtsmiddelen om dat ook te laten gebeuren. Dit is de harde, externe, transformele benadering van medemensen, zoals is besproken in het voorgaande. Iedereen die zich probeert te onttrekken aan de opgelegde wil van de machtshebbers is een vijand. Machtsuitoefening en vijanddenken gaan hand in hand. Vijanddenken verandert autonome vrienden in geduchte vijanden.

Vijanddenken is volstrekt contraproductief. Het maakt menselijke relaties kapot. Het vernietigt in zeer korte tijd zaken die geduldig gedurende een lange periode zijn opgebouwd. Vijanddenken zorgt voor tweedeling tussen vrienden die elkaar nodig hebben.

Vijanddenken heeft onze maatschappij volkomen verrot gemaakt. Via geldverslaving is iedereen die aan ons geld komt onze vijand. Via goddeloze religies is iedereen met een ander geloof onze

vijand. In onze overvolle, opgefokte en veelal inhoudsloze leventjes is iedereen die 'voordringt' in een wachtrij (file, winkel of waar dan ook) onze vijand.

Het vijanddenken heeft ook onze wetenschappen helemaal de verkeerde kant op gestuurd. Onze 'geneeskunde' voert oorlog tegen de micro-organismen in ons lichaam, zoals hiervoor uitgebreid is besproken. Deze microvrienden helpen ons juist om gezond te blijven. Door ze kapot te willen maken, maken we onze eigen gezondheid kapot.

Evenzo maken we onze eigen voedselvoorziening kapot met onze chemische oorlogvoering tegen onze minivrienden, de insecten. De natuur werkt op een onvoorstelbaar mooie, dynamische wijze waar wij mensen met onze onnatuurlijke, agressieve rotmiddelen vanaf dienen te blijven. Meebewegen met de natuur, daar gaat het om. En dus niet langer proberen onze egoïstische wil via gewelddadige machtsmiddelen door te drukken. *Uw Wil geschiede*. En dat is echt niet voor niets!

Door Palestijnen, Joden, Moslims, Christenen, Amerikanen, Russen, Zwarten, Blanken, Gelen, Bruinen, mannen, vrouwen, kinderen of ouderen, nieuwkomers, oudblijvers, heteroseksuelen, homoseksuelen of welke onderverdeling dan ook, te bestempelen als de vijand, veranderen we *door deze stempel* een vredelievende medemens in een onoverwinnelijke tegenstander. Dit vijandbeeld zit namelijk in ons. En we kunnen alleen 'winnen' wanneer we dit absurde vijandidee loslaten. Vijanden bestaan namelijk helemaal niet. Maar we kunnen ze wel maken, als we dat willen. De keus is aan ons.

Is het niet een geweldig mooie droom waarin we samen leven zonder macht, dwang en egoïsme. Als we gezamenlijk daarvan afstand durven nemen, dan zullen we zien dat er ook helemaal geen schaarste is op Aarde. Machtshebbers creëren nu opzettelijk schaarste om hun winsten nog verder op te drijven.

Wanneer we durven te gaan leven vanuit ethiek, intuïtie en gevoel, dan komt daarmee automatisch een einde aan armoede, honger, oorlog en ziekte. Nogmaals, de keus is aan ons. De tijd van ontkenning, hypocrisie en struisvogelpolitiek is nu afgelopen. Of we kiezen

ervoor om doorgewinterde egoïsten te worden (of te blijven). Of we nemen bewust afscheid van alles wat met macht te maken heeft.

Ik wens u en ook mijzelf veel wijsheid toe bij het maken van deze keuze, die de rest van ons leven op Aarde zal bepalen. Wij mogen het nu samen gaan doen. Niemand anders gaat onze boontjes doppen.

De titel van dit boek is *Aanklacht tegen de overheid*, maar wij zijn zelf de overheid. Laten we dat vooral niet vergeten. De overheid is het deel van ons allemaal dat namens ons bepaalde taken in de samenleving uitvoert. Een zuivere overheid doet dit naar eer en geweten, en is natuurlijk nooit bezig met het verkwanselen van het volksbelang via egoïstische machtspelletjes.

Wij creëren nu gezamenlijk en van binnenuit een zuivere overheid die ruim baan geeft aan het bevorderen van onze gezondheid. Zelf doen we alles wat in ons vermogen ligt (en dat is heel erg veel, veel meer dan de meeste mensen denken!) om dit zo snel als kan in werking te stellen. Namens ons allemaal dank ik ons allemaal hiervoor al vast, bij voorbaat!

Gezamenlijk brengen we de ziel in onze samenleving weer tot leven. Wij laten ons daarbij alleen nog maar leiden door zuivere leiders, die ons vanuit bezielend leiderschap weer echt weten te bereiken en te verbinden.

Kernbegrippen kort getypeerd

ambtenaar	dienaar van de samenleving
overheid	het deel van de samenleving met het mandaat om de belangen van alle inwoners zo goed als mogelijk naar eer en geweten te behartigen
reguliere geneeskunde	een op negatief vijanddenken gebaseerde wetenschap bedoeld om ziektesymptomen met zinloos geweld te onderdrukken middels lichaamsvreemde, farmaceutisch gefabriceerde middelen
reguliere volksgezondheidszorg	het geheel aan voorzieningen gelegitimeerd via wet- en regelgeving bedoeld om ziekteverschijnselen in alle gevallen met zinloos geweld te laten onderdrukken
Salveologie	de wetenschap van leven in volle gezondheid, gebaseerd op de natuurlijke, harmonische werking van het zelfgenezende immuunsysteem
samenleving	het geheel van alle levensvormen die gezamenlijk in een bepaald gebied leven
volksvertegenwoordiger	behartiger van de vertegenwoordigde belangen

Nawoord

Evenals mijn voorgaande boek met de titel *Bewustzijnsdynamiek* is ook de inhoud van dit boek (-je) niet op een onbewoond eiland zonder communicatie met anderen tot stand gekomen. Gelukkig niet, zou ik zelfs willen zeggen, want wat heeft een eenzame kluizenaar ons te vertellen over onze gezondheid of over het structureel schenden van mensenrechten in een 'beschaafd' land als Nederland?

Allereerst wil ik graag Mike Donkers bedanken voor het artikel dat hij op het internet heeft geplaatst en waarin hij prachtig laat zien hoe contraproductief vijanddenken, of oorlogsdenken zoals hij het noemt, is. De voorbeelden van het werk van de gezondheidsonderzoekers zoals weergegeven in het tiende hoofdstuk zijn voor een belangrijk deel gebaseerd op zijn magnifieke artikel.

Verder wil ik graag Joke Vuurboom-Duit bedanken. Geheel belangeloos heeft ze aangeboden om het manuscript, waaruit dit boek is ontstaan, grondig na te lezen op schrijf-, spellings- of stijlfouten. Mijn waarneming wordt namelijk soms verstoord door mijn denken, waardoor ik niet altijd lees wat er staat, maar wat ik denk dat er staat. En omdat u namelijk wel gewoon leest wat er staat (althans dat neem ik maar even aan), is het dus maar beter dat er ook werkelijk staat wat ik denk dat er staat. En dankzij Joke is dat nu gelukkig ook zo.

Het leeuwendeel van deze *Aanklacht tegen de overheid* is gebaseerd op materiaal dat als een heel dik pak papier in de zomer van 2008 daadwerkelijk is ingediend bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, gevestigd in Straatsburg, als een aanklacht tegen de Nederlandse overheid. Drie rechters van dit Hof hebben deze aanklacht beoordeeld en zijn tot de onthutsende conclusie gekomen dat de aanklacht als zodanig niet ontvankelijk is vanwege een volstrekt onduidelijke verwijzing naar formele documenten die voor zover ik weet niet eens openbaar zijn (over onnatuurlijk kromdenken gesproken). De persoon in kwestie die deze aanklacht (namens ons allen) op persoonlijke titel heeft ingediend heb ik maandenlang geholpen bij het voldoen aan alle vormvereisten, en die bewuste formele documenten zijn daarbij op geen enkele manier naar voren gekomen.

Om deze reden zijn de aanklachten dan ook in de wij-vorm geschreven. Ik ben weliswaar de auteur van dit boek, maar omwille van de gezondheid allemaal klagen wij via dit boek onze nationale overheid aan.

Gezien de onbegrijpelijke handelwijze van bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens kan ik dan ook niet anders dan concluderen dat de macht van de farmaceutische mafia wel heel erg ver gaat, of dat anders de macht die ook de farmaceutische pillenboeren in hun greep heeft ook een ferme grip heeft op onze Europese rechters.

Maar niet getreurd, want eigenlijk is het ook veel beter dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens de aanklacht tegen de Nederlandse overheid als niet ontvankelijk heeft aangemerkt. Onze overheid is namelijk niet onze vijand die we moeten bestrijden via een rechtszaak. Bovendien zijn juristen gediplomeerde kommaneukers die volledig verdwaald zijn in onnatuurlijke denkconstructies. Daar hebben we dan ook helemaal niets aan. Nou, dat is misschien toch niet helemaal waar. Ook komma's hebben natuurlijk recht op een verzetje, zeker nu de mieren openlijk hebben aangegeven er schoon genoeg van te hebben. En overeenkomstig het nuttige werk van schimmels is het ook goed dat ons rechtssysteem onze rommel opruimt. Maar hou deze poppenkast zo ver als kan uit de buurt van alles wat geen rommel is. In onze maatschappij mogen ze zomaar alles proberen op te ruimen, rommel of niet. Zeg, juristen, hou daar eens even heel snel mee op!

Goed, met vijanddenken gaan we dus volkomen de verkeerde kant op. De overheid is dus nadrukkelijk niet onze vijand. Sterker nog, de overheid is niet alleen van ons, wij zijn met ons allen die overheid. Sommigen van ons doen het werk van de overheid (zoals inloggen, koffiedrinken en heel veel uit het raam kijken - oh nee, dat is wel heel erg flauw en stereotiep gedacht, mijn excuses), maar laten we niet vergeten dat het *ons* werk is (tenminste, dat zou het moeten zijn) dat onze ambtenaren en volksvertegenwoordigers doen.

Naast de microvrienden in ons fysieke lichaam hebben we dus ook een macrovriend in onze samenleving. Laten we er nu maar samen met onze gezamenlijke macrovriend voor zorgen dat er onmiddellijk een halt wordt toegeroepen aan alle schendingen van de mensenrechten in Nederland, zoals beschreven in dit boekwerkje. Bij voorbaat mijn allergrootste dank voor iedereen die een bijdrage wil leveren aan het bevorderen van een gezonde voedingsbodem voor een zuivere samenleving. Een dergelijke samenleving staat weer in contact met de natuur en wordt niet langer gecorrumpeerd door geldverslaving, machtsziekte en vijanddenken. In een natuurlijke samenleving draait alles om onvoorwaardelijke Liefde.

Emmen, 4 maart 2009
Johan Oldenkamp

Overige publicaties van Uitgeverij Pateo

Bewustzijnsdynamiek; Over Inzicht in de Schepping, het Einde der Tijden en de Zin van ons Leven
ISBN 978-90-813871-2-5, 144 bladzijden, 2e druk

Inleiding in de Salveologie; Over de wetenschap van leven in volle gezondheid
ISBN 978-90-813871-4-9, 156 bladzijden, 1e druk
(verschijnt 13 april 2009)

Ethiek van leven en gezondheid; Waarborg voor waardig leven van voor het begin tot na het einde
ISBN 978-90-813871-5-6, 52 bladzijden, 1e druk
(verschijnt 13 mei 2009)

Wetenschap van de ziel; Over inzicht in onze innerlijke dynamiek
ISBN 978-90-813871-6-3, 132 bladzijden, 1e druk
(verschijnt 13 juni 2009)

Deze boeken zullen vanaf de verschijningsdatum eveneens gratis als pdf-bestand beschikbaar worden gesteld via de website Pateo.nl, om op deze manier zoveel mogelijk mensen te kunnen bereiken.

Te pas en vooral te onpas wordt er in ons land vaak met een beschuldigend vingertje gewezen naar landen waar ze het niet zo nauw nemen met het respecteren van de mensenrechten. Het is ronduit schijnheilig te noemen wanneer onze minister-president dit onderwerp publiekelijk durft aan te snijden bij een officieel bezoek aan China.

De waarheid is namelijk dat de Nederlandse overheid al anderhalve eeuw lang onze fundamentele mensrechten systematisch schendt.

Aanklacht tegen de overheid toont maar liefst 33 afzonderlijke voorbeelden van mensenrechten-schendingen in Nederland. Ieder voorbeeld is dermate schokkend dat het feitelijk een aanklacht op zich is. Deze schendingen brengen allemaal direct of indirect grote schade toe aan de gezondheid van alle Nederlanders.

Bij een hand met een wijzende vinger wijzen er tevens drie vingers terug naar de wijzer. In dit geval wijzen deze drie vingers ons op 33 onmenselijke misstanden in Nederland.

Aanklacht tegen de overheid is het tweede boek van psycholoog Dr. Johan Oldenkamp uitgegeven door Pateo, naast zes eerdere boeken van hem bij andere uitgevers. Van zijn hand publiceerde Pateo eveneens het onthullende boek Bewustzijnsdynamiek.

ISBN 978-90-813871-3-2
9 789081 387132